

‘ટીન એજમાં બોયફેન્ડથી સાવધાન’

શાશ્વત શાહ

4th October, 2015

‘ટીન-એજ’માં બોયફેન્ડથી સાવધાન

♦લેખક : શશીકાંત શાહ♦

© પ્રકાશકના

●પ્રકાશક●

ડૉ. શશીકાંત શાહ

૩૫, આવીજાર રો હાઉસ, તાડવાડી – રાંદેર રોડ,

સુરત – ૩૯૫ ૦૦૯

સમુપક્રિયા : ૦૨૬૧-૨૭૭ ૬૦૧૧ મોબાઇલ : ૯૮૨૫૨ ૩૩૧૧૦

♦મુદ્રક♦

પ્રોગ્રેસીવ પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ

શીવરામ ડાંદેંગની ગલી, ખટોદરા ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એસ્ટેટ, ખટોદરા, સુરત

– ૩૯૫ ૦૦૨ ફોન : ૦૨૬૧-૨૬૩ ૧૭૦૦

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૭૫૦ નકલ

દ્વિતીય આવૃત્તિ : ૧૫૦૦ નકલ

તૃતીય આવૃત્તિ : ૧૧૦૦ નકલ

●નોંધ●

ઇપાયેલી આ પુસ્તીકા ભેટમાં વહેચવા માટે ૨૫૦ કોરીના ૩,૦૦૦/- રૂપીયા પ્રમાણે પ્રાપ્ત થઈ શકશે.

eBook : 'Teen–Age' maa Boy Friendhi Saavdhaan:

(A collection of Essays) By Dr. Shashikant Shah

© લેખકના

ઈ.બુક મુલ્ય : લેખક અને સૌજન્યકાર તરફથી મફકૃત લહાણી

● ઈ.બુક પ્રકાશક ●

મણી મારુ

405, સરગમ એપાર્ટમેન્ટ, કૃષી યુનિવર્સિટી સામે, નવસારી.

પોસ્ટ : એરૂ એ. સી.-396450 સેલફોન: 9537 88 00 66

ઈ.મેઇલ: manimaru1712@gmail.com

◆ આ ઈ.બુકનું સમ્પૂર્ણ સૌજન્ય ◆

એક શુભેચ્છ તરફથી

● માર્ગદર્શન અને પુફવાચન ●

ઉત્તમ ગજર

ગુરુનગર, વરાધા રોડ, સુરત- 395 006

ફોન : 0261-255 3591 ઈ.મેઇલ : uttamgajjar@gmail.com

◆ ઈ.બુક અક્ષરાંકન ◆

'મણી મારુ' પ્રકાશક વતી : ગોવિન્દ મારુ 'અભીવ્યક્તિ'

સેલફોન: 9537 88 00 66 ઈ.મેઇલ : govindmaru@gmail.com

અર્પણ

‘ટીન–એજ’માં
બોયફેન્ડ બનાવવાથી
અને સેક્સ માણવાથી
બચીને રહેલી સંસ્કારી
દીકરીઓને...
અભીનન્દન, શુભેચ્છા
અને
આશીર્વાદ સાથે

Ebook Distributed by:

અક્ષરનાદ
AksharNaad.com

ઇ.બુકનું સ્વાગત છે

‘ટીન–એજ’માંથી પસાર થઈ રહેલી માસુમ, નીરોષ દીકરીઓને ઉદ્દેશીને ‘ગુજરાતમીત’ દૈનિકમાં ‘શીક્ષણ અને સંસ્કારની સમસ્યાઓ’ કોલમમાં મારી એક લેખમાળા પ્રસીદ્ધ થઈ. ત્યાર પછી એ લેખો ‘ટીન–એજમાં બોયફેન્ડથી સાવધાન’ એ શીર્ષક હેઠળ પુસ્તીકા સ્વરૂપે પ્રકાશીત થયા.

‘ટીન–એજમાં બોયફેન્ડથી સાવધાન’ એ પુસ્તીકાને પણ શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ અને સંસ્કારી પરીવારો તરફથી પ્રેમ અને ઉષ્માપુર્ણ આવકાર મળ્યો. કેટલાક વાચકમીતો તરફથી આ પુસ્તીકાને ‘ઇ.બુક’ તરીકે પ્રકાશીત કરવાની વીનન્તીઓ પણ આવવા માંડી. વીદેશમાં રહેતા વડીલો ગુજરાતી જાણતી ટીન–એજ દીકરીઓને આ બધા સંસ્કાર આપવા આતુર હતા. એટલે એ સૌ મીત્રોને ઇ.બુકમાં ખુબ રસ પડે એમ હતું.

મારા મીત્રો શ્રી. ઉત્તમભાઈ ગજજર અને શ્રી. ગોવિન્દભાઈ મારુએ આ પુસ્તીકાને ઇ.બુક સ્વરૂપે રજુ કરવાની કામગીરી ખંતથી ઉપાડી લીધી, જેના પરીણામ સ્વરૂપે આ ઇ.બુક આપના ખોળામાં (લેપટોપ કે મોબાઇલમાં) હાજર છે ! ઇ.બુકનો સૌથી મોટો લાભ એ છે કે

દેશની સરહદો ઓળંગોને વાચક ઈચ્છે ત્યાં, આંગળીના ટેરવે વાંચી શકાય છે. દેશવીદેશના અનેક વાચકોને ‘**ટીન-એજમાં બોયફેન્ડથી સાવધાન**’ પુસ્તીકા હવે પ્રાપ્ત થઈ શકશે એ વાતનો આનંદ છે.

ગુણવત્તા સાથે ઈ.બુક પરીપુર્ણ કરવાનું કાર્ય પ્રતીભા અને પરીશ્રમ માંગી લેનારું છે. વીશેષરૂપથી રસ લઈને આ પડકારરૂપ કાર્ય ઉપાડી લઈને સમાજ સમક્ષ એક અત્યન્ત ઉપયોગી પુસ્તીકાને એક જ ‘ઈ’ અને ‘ઉ’ વાળી સરળ જોડણીમાં, ‘ઈ.બુક’ના સ્વરૂપે રજુ કરી આપનાર મારા મીત્રો શ્રી. ઉત્તમભાઈ અને શ્રી. ગોવિન્દભાઈનો હદયપુર્વક આભાર માનું છું.

ટીન-એજ દીકરીઓના વડીલો આ ઈ.બુકના માધ્યમથી પોતાની વહાલી દીકરીઓને સંસ્કાર આપવાની ફરજ પુર્ણ કરશે એવી અપેક્ષા છે. પુનઃ હું ‘ઈ.બુક’ના સર્જકો શ્રી. ઉત્તમભાઈ ગજજર અને શ્રી. ગોવિન્દભાઈ મારુ પ્રત્યે ઉંડા આભારની લાગણી પ્રગાટ કરું છું.

-શશીકાંત શાહ

35, આવીજાર રો હાઉસ,
તાડવાડી, રાંદેર રોડ,

જન્માષ્ટમી, 2015

સુરત – 395 009

ફોન : 0261-2776011

મોબાઇલ : 98252 33110

અનુક્રમણીકા

પ્રસ્તાવના

‘ગુજરાતમીત્ર’ના સુત્રધાર આદરણીય શ્રી. ભરત
રેશમવાળાનો હૃદયપુર્વક આભાર માનું છું.

‘ગુજરાતમીત્ર’ના વાચકોને કયા શબ્દોમાં નવાજું...?
સમજ પડતી નથી. એમણે જે પ્રેમ અને ઉષ્માથી મારી
કોલમને આવકારી છે તે માટે આભાર માનવા પર્યાપ્ત શબ્દો
જડતા નથી.

આ પુસ્તીકાને પુરસ્કૃત કરનારા સહદયી મીત્રો પ્રત્યે
પણ ઉંડી કૃતજ્ઞતા વ્યક્ત કરું છું.

-શશીકાંત શાહ

35, આવીજાર રો હાઉસ,
તાડવાડી, રાંદેર રોડ,

તારીખ : 30 એપ્રીલ, 2015

સુરત – 395 009

ફોન : 0261-277 6011

મોબાઈલ : 98252 33110

અનુક્રમણીકા

અનુકમણીકા

‘લેખનું શીર્ષક’ કોલમમાં આપની પસંદગીના લેખ પર કલીક કરતાં જ તે લેખનું પાનું ખુલશે. એ જ પ્રમાણે દરેક લેખના અન્તે લખવામાં આવેલ ‘અનુકમણીકા’ શબ્દ પર કલીક કરતાં જ આ અનુકમણીકા ખુલશે. આ સુવીધાનો લાભ લેવા વીનન્તી છે.

ક	લેખનું શીર્ષક	પાનકમાં
૫		૫
01	<u>માતા-પીતાને છેતરવા એ ખુબ મોદું પાપ છે</u>	09
02	<u>બોયફેન્ડ નહીં હોવો એ અપરાધ ગણાય ?</u>	14
03	<u>બોયફેન્ડ સાથેનો શરીરસમ્બન્ધ જોખમી છે...</u>	19
04	<u>બોયફેન્ડ સાથેના સમ્બન્ધો કેવા હોવા ધારે ?</u>	23
05	<u>માતા-પીતાની યાતનાઓનો વીચાર કરીએ</u>	27
06	<u>સંસ્કારોની તોતીંગ દીવાલ લગ્ન પુર્વેના સેક્સને અટકાવવા માટે પર્યાપ્ત છે</u>	31
07	<u>કોઈ પણ સંજોગોમાં આત્મહત્યા કરશો નહીં...</u>	35
08	<u>‘ટીન-એજ’ દિકરીને ખુલ્લો પત્ર</u>	40
09	<u>વીના મુલ્યો ‘કાઉન્સેલીંગ’</u>	44

10	<u>ગાઇટલ પેજ : 02, 03 અને 04</u>	46
11	<u>અમારાં પ્રકાશનો</u>	49

01

માતા-પીતાને છેતરવાં એ ખુબ મોટું પાપ છે

‘માતા-પીતાને કારણે આપણને ધરતી પર મનુષ્ય તરીકે જીવન ધારણ કરવાની તક મળી છે. આપણે માટે માતા-પીતા ભગવાનનું સ્વરૂપ છે. તેઓ ખુબ ઉંચાં સ્વર્ણો સાથે આપણને શાળા, કોલેજ કે ટ્યુશન કલાસમાં શીક્ષણ અને સંસ્કાર મેળવવા માટે મોકલે છે. કેટલાંક ગરીબ માતા-પીતા અડધાં બુખ્યાં રહીને, ફાટેલાં કપડાં પહેરીને, દેવું કરીને, આપણને ભથ્થાવે છે. એમનાં હદયને દુઃખ થાય, ઠેસ પહોંચે એવી કોઈ પ્રવૃત્તિમાં જોડાવું ન જોઈએ. જે કૃત્ય માતા-પીતાથી છુપાવવાની ઈચ્છા થાય, એ કૃત્ય ખોટું અને અનૈતીક હોવાની પુરી સમભાવના છે. રોજેરોજ બનતી તમામ ઘટનાઓથી માતા-પીતાને વાકેફ રાખો’

‘ટીન-એજ’(ખોડશી) દીકરીઓ માટેના આ ‘ગ્રીઝ શીબીર’માં આપ સૌનું સ્વાગત છે. હમણાં બોર્ડની પરીક્ષાઓ ચાલે છે; એટલે એક સપ્તાહ પછી આ લેખમાળા શરૂ કરો તો ? એવી

વીનન્તી કેટલાક જાગૃત પીતાઓએ પાછવી છે. આ શીભીરમાં જોડાવા માટે મુગ્ધાવસ્થામાંથી પસાર થઈ રહેલી દીકરીએ અઠવાડીયે એક વાર માત્ર 'વીસ મીનીટ' આપવાની છે. પરીક્ષાઓ ચાલે છે; છતાં પ્રાતઃવીધી, બોજન, નીકા વગેરે દૈનીક પ્રવૃત્તીઓ અટકાવી દેવાતી નથી. તો પછી દીકરીઓનાં કલ્યાણ માટેની આ વાતોને પનદર દીવસ શા માટે મોકુફ રાખવી ? આપણાં માતા-પીતા સાથેના સમ્બન્ધો કેવા હોવા જોઈએ તેની ચર્ચા પ્રારંભમાં કરી લઈએ.

માતા-પીતા જ્યારે આપણને અહીં ત્રણ વર્ષની ઉંમરે શાળામાં પ્રવેશ અપાવે છે, ત્યારે ખુબ ખુશ હોય છે. કેટલાંક તો મીત્રો અને સગાંસમ્બન્ધીઓને મીઠાઈ પણ વહેંચે છે અને આનંદ તથા ઉત્સાહથી સૌને કહે છે : 'અમારી દીકરી આજથી સ્કુલમાં જવા માંડી... અમે તેને અંગેજ માધ્યમમાં ઇન્ટરનેશનલ સ્કુલમાં મુકી છે. એ જીવનમાં ખુબ આગળ વધે, મહાન બને, આપણા સૌનું નામ રોશન કરે, એવા આશીર્વાદ આપો.'

તમે નોંધ્યું ? એમનાં દીલમાં તમારે માટે આશા, ઉત્સાહ અને ઉમંગ છે. તમારે અંગે એમણે ખુબ ઉંચાં ઉંચાં સપનાંઓ જોયાં છે. માતા-પીતાનો આ પ્રેમ જોતાં આપણી જવાબદારી ખુબ વધી જાય છે. **તમે બાળ્યાવસ્થા વટાવીને હવે તરુણાવસ્થામાં પ્રવેશી ચુક્યાં છો.** જે અવસ્થા માટે 'હેન્ડલ વીથ કેર' કહેવાયું છે; એવી આ નાજુક, નમર્દી અને જોખમી અવસ્થા છે. માતા-પીતાની

સુચનાનો અનાદર કરવાની ઈચ્છા થાય, મીત્રો અને સાહેલીઓ સાથે મોજમજા કરવાની ઈચ્છા જાગે, હૃદયમાં નહીં સમજુ શકાય એવાં તોષાનો ઉદ્ઘ્રતે, મધુર મુંઝવણો અને પ્રશ્નો આપણને અકળાવે, ક્યારેક માતા-પીતા અને સમાજની સામે વીક્રોહ કરવાની ભાવના જન્મે. ‘મારે શા માટે બધી વાતોમાં એમની મંજુરી માંગવાની ? મારી બધી પર્સનલ વાતો મારે એમને શા માટે કહેવાની ? વર્તન-વ્યવહાર અંગે મારી સ્વાયત્તતા મારે શા માટે ગુમાવી દેવાની ? વગેરે, વગેરે....’

ખરેખર તો, માતા-પીતા પણ એવું નથી સમજતાં કે તેઓ તમારા માલીક છે, બોસ છે અને પ્રત્યેક નાનીમોટી વાતમાં તમારે એમને પુછવું જ જોઈએ. એમની તો બસ એક જ ઝંખના હોય છે : ‘અમારી દીકરી સલામત રહે, અમારી ‘રાજકુમારી’ પર કોઈ આપતીનાં, દુર્ઘટનાનાં વાદળો ન ઘેરાય. એ હ્રમેશાં ખુશ રહે, સ્વસ્થ રહે અને સુખી રહે.’ જેને આપણે પખ્પા-મમ્મીનું દાખદબાણ કહીએ છીએ, મમ્મીની જે સલાહ આપણને કચ્ચકચ લાગે છે, વસ્તોની પસન્ડગી વખતે જે માતા-પીતા આપણને જુનવાણી લાગે છે.. એ હકીકતમાં આપણા પ્રત્યેનો એમનો પ્રેમ છે અને આપણી સલામતી અંગેની એમની ચીન્તા છે. માતા-પીતાનાં સલાહસુચનો હ્રમેશાં આપણા ભલા માટે હોય છે, તેઓ નીરન્તર આપણું શુભ ઈચ્છિતાં હોય છે. એમને અંગે ગેરસમજ કરવાથી બચીએ.

આપણો માતા-પીતા સાથેનો સમ્બંધ કેવો હોવો જોઈએ ? માતા-પીતાએ પણ એ વીચારવાનું છે કે લાડકી દીકરી સાથે એમનો સમ્બંધ કેવો હોવો જોઈએ. સૌથી મહત્વની જરૂરીયાત એ છે કે રોજ સાંજે દીકરી અને માતા-પીતા વચ્ચે ઓછામાં ઓછો એક કલાકનો વાર્તાલાપ ચાલે. આ ‘ધરસભા’નો સમય બે કલાકનો હોય તો વધારે સાંનું, દીહેણ હાઈ સ્કુલની એક વીદ્યાર્થીનીએ પુછ્યું હતું, ‘શું તાલીમ અને સંસ્કારની જરૂર માત્ર હોકરીઓને છે ? દીકરાઓને એ બધું આપવાનું કે નહીં ?’ માતા-પીતા આ અણીદાર પ્રક્રિયા હયેશાં ચાદ રાખે. આપણા દીકરાને સંસ્કાર આપીશું તો જ બીજાઓની દીકરી સલામત રહેશે ને ? માતા-પીતા પોતાનાં સન્તાનોને એટલો પ્રેમ આપે, એટલો સમય આપે કે તેઓ કદ્દી માતા-પીતાને છેતરવાનો વીચાર સુધ્યાં ન કરે. ટીન-એજ દીકરી લંપટ અને વાસનાભુખ્યા છોકરા તરફ સહેલાઈથી ઢળે છે; તેનું કારણ પોતાના ધરમાંથી પ્રેમ મળતો નથી એ છે. દીકરી પ્રેમ અને લાગણી ધરની બહાર શોધવા નીકળે તેનું મુખ્ય કારણ માતા-પીતાની વ્યસ્તતા છે. પીતા તો પીતા; કેટલીક આધુનીક મગ્ગી પણ એવી રહસ્યમય પ્રવૃત્તીઓમાં ડુબેલી રહે છે કે દીકરી સહેલાઈથી કોઈ લંપટ વરુની લપેટમાં આવી જાય છે. ધરમાં પારીવારીક પ્રેમ અને પ્રસંગતાનું વાતાવરણ હોય તથા રોજ સાંજે દીકરીને વહાલાં પખ્યા-મગ્ગી સાથે સંવાદ સાધવાની તક મળતી હોય તો દીકરી કહેવાતો પ્રેમ મેળવવા બહાર ભટકવા મજબુર નહીં બને. આપણી દીકરી શા માટે ગુમરાહ થઈ ? એ

પ્રક્ષનો ઈમાનદારીથી ઉત્તર શોધવાની કોશીશ કરીએ તો
જવાબમાં માતા કે પીતા જડી આવશે.

‘બારમા ધોરણમાં અભ્યાસ કરતી એક છોકરીએ આત્મહત્યા કરી લીધી. એણે પોતાની સુન્દર જીન્દગી મૃત્યુને હવાલે કેમ કરી દીધી ? તમે કલ્પના કરી શકો છો ?’ એવો પ્રક્ષ પુછાયો ત્યારે ઘણી છોકરીઓએ હાથ ઉંચો કર્યો. એક છોકરીએ સંકોચ સાથે જવાબ આપ્યો : ‘એ પ્રેગનન્ટ બની હશે એટલે !’ સીતેર ટકા માતાઓ આ બધી વાતોની સમજ પોતાની દીકરીઓને આપે છે, એ પણ જાણવા મળ્યું. લગભગ ત્રીસ ટકા છોકરીઓને ઘરમાંથી મુગ્ધાવસ્થાનું શીક્ષણ મળતું નથી; એટલે લંપટ છોકરાઓ ફાવી જાય છે. ટીનેજર દીકરીઓ એક વાત હામેશાં ચાદ રાખે, ભગવાને તમને તમારો બેસ્ટ બોયફેન્ડ ઘરમાં જ આપ્યો છે. તમે એને શોધવા માટે બહાર શા માટે ફાંકાં મારો છો ? બહારથી જ બોયફેન્ડ મળશે એ મોટે ભાગે તમારા શરીરનો ફેન હશે, એને માત્ર તમારું શરીર ચુંથવામાં જ રસ હશે. એ વારંવાર કોઈને કોઈ બહાને તમારા શરીરને સ્પર્શવાની, અડપલાં કરવાની તક શોધ્યા કરશે. એ ભ્રમરવૃતીનો બોયફેન્ડ તમારા જેવી કેટલીયે છોકરીઓની લાગાણી સાથે રમત રમીને તમારા સુધી પહોંચ્યો છે એની તમને કલ્પના આવી શકે છે ? તમે બોયફેન્ડ બનાવો, કલાસમાં ભણવા જવાનું છોડીને હોટેલ, શીયેટરોમાં રખડવા—

ભટકવાનું શરૂ કરો; એટલે તમારાં વર્તનવ્યવહારમાં આ પ્રમણેના ફેરફારો જોવા મળશે :

- (૧) માતા-પીતાને છેતરવાં, એમનાથી બધી વાતો છુપાવવી.
- (૨) અભ્યાસમાં ધ્યાન ન આપવું. સ્કુલ કે કોલેજ છોડી બહાર હોટલ-થીયેટરોમાં ચહેરો છુપાવીને રખડવા-ભટકવાની ઈચ્છા થવી.
- (૩) બોયફેન્ડની જુફી પ્રશંસાથી કુલાઈ જઈને અહુંકારપુર્વક વર્તવું, ખાસ કરીને માતા-પીતા તથા ભાઈ-બહેન સાથે.
- (૪) પરીક્ષામાં ઓછા માક્ર્સ મેળવી કારકીર્દીને જોખમમાં મુકવી.
- (૫) ઘરે આવ્યા પછી પણ ખોવાયેલા ખોવાયેલા રહેવું.

દીકરીના આ પ્રકારનાં વર્તનવ્યવહાર જોવા મળે તો એ અંગે માતા-પીતાએ, સભાનતા કેળવીને સાવચેતીનાં પગલાં લેવા માંડવાં જોઈએ.

સંસકાર બીજુ

સીકું એક કદમ ઉઠા થા ગલત રાહ—એ—શોકમે

મંજીલ તમામ ઉમ્ર મુજે છુંઢતી રહી.

... અદમ ...

અનુક્રમણીકા

બોયફેન નહીં હોવો એ અપરાધ ગણાય ?

“ટીન—એજ ગલ્સ માટેના તાલીમ શીભીરમાં કેટલીક છોકરીઓએ વારંવાર આ પ્રશ્નો ઉભા કર્યા છે : બોયફેન ન હોય એવી છોકરી ‘મણીબહેન’ કહેવાય ? એણે લઘુતાગુંથી અનુભવવી જોઈએ ? બોયફેન નહીં હોવો એ અપરાધ છે ? પ્રથમ લેખના સન્દર્ભમાં અગીયારમાં ધોરણમાં અભ્યાસ કરતી સ્નેહ પરમાર પુછે છે : પખ્યાને બોયફેન ગણવાનું યોગ્ય કહેવાય ? પખ્યા એ તો પખ્યા જ ગણાય ને ! શીભીર દરમ્યાન મેં કહું હતું : ‘દેખાવડી છોકરીઓ પર જોખમ વધારે છે. લંપટ છોકરાઓ ફસાવવામાં એમને પ્રાયોરીઠી આપશો.’ પ્રવચનને અંતે એક દેખાવડી કન્યાએ સોસરો સવાલ પુછ્યો, ‘શું દેખાવડા હોવું એ અભીશાપ છે ?’ દેખાવડા હોવું એ અભીશાપ નથી; લંપટ છોકરાની વાસનાનો શીકાર બનવું એ અભીશાપ છે.”

ટીન—એજ દીકરીઓ સાથે આજે આપણી ચર્ચાનો વીષય, ‘બોયફેન હોવો જોઈએ કે નહીં ?’ એ છે. શીક્ષણક્ષેત્રે એકતાળીસ વર્ષ સેવા આપ્યા પછી હું એવા નીજ્ઞ પર આત્મો છું કે ટીન—

એજમાં બોયફેન્ડ ધરાવતી છોકરીઓ તીવ્ર અહંકાર ધરાવતી થઈ જાય છે. બોયફેન્ડ મેળવવા માટે કોઈ અસાધારણ પ્રતીભાની જરૂર હોય, અભ્યાસમાં મહત્તમ માર્ક્સ મેળવીને પાસ થવું પડતું હોય, એવું જરૂરી નથી. બોયફેન્ડને એવોઈ, ઈલકાબ કે ઓર્નામેન્ટ સમજતી છોકરીને એક, બે ત્રણ કે ચાર બોયફેન્ડ સહેલાઈથી મળી જાય છે. બોયફેન્ડ હોવો એ ગૌરવ કે પરાકરમનો વીષય નથી. તેર, ચૌદ કે પન્દર વર્ષની ઉમ્મરે બોયફેન્ડ શા માટે હોવો જોઈએ ? એ પ્રશ્નનો સંતોષકારક ઉત્તર મને હજુ સુધી મજબૂ નથી. ટીન-એજમાં આપણી પાસે જે રીતે મોબાઇલ ફોન હોવો જોઈએ, દ્વીચકી વાહન હોવું જોઈએ (ભલે આપણી પાસે ડ્રાઈવિંગ લાયસન્સ ન હોય). એ જ રીતે આપણી પાસે બોયફેન્ડ પણ હોવો જોઈએ એવી માન્યતા સાથે કેટલીક છોકરીઓ આ બધું મેળવવા માતા-પીતા સાથે ઝડકે છે, તેમને ધાક-ધમકી આપે છે અને બ્લેકમેલ પણ કરે છે. આજ સુધીમાં અમે સેંકડો શીબીરોમાં હજારો છોકરીઓને આ પ્રશ્નો પુછ્યા છે (1) તમારામાંથી કોની પાસે મોબાઇલ ફોન છે ? (2) તમારામાંથી કોની પાસે યાન્ત્રીક દ્વીચકી વાહન છે ? (3) તમારામાંથી કોની પાસે બોયફેન્ડ છે ? પહેલા પ્રશ્નના જવાબમાં અંદાજે સાઠ ટકા છોકરીઓનો હાથ ઉંચો થાય છે. ચાળીસ ટકા છોકરીઓ પાસે લાયસન્સ ન હોવા છતાં દ્વીચકી વાહન હોવાનું જણાયું. પચાસ છોકરીઓના જુથમાં બોયફેન્ડ ધરાવતી છોકરીઓ માંડ બે કે ત્રણ જોવા મળતી. બોયફેન્ડ હોવા ન હોવાને આપણે પરીવારના સંસ્કાર સાથે ન જોડીએ; છતાં બોયફેન્ડ ધરાવવામાં

જોમ છે. એટલું તો મોટા ભાગની ટીન-એજ છોકરીઓ સમજે છે. બારથી સતર વર્ષની વયજુથમાં આવતી છોકરીઓ ઘરની બહાર બોયફેન્ડ શોધવા નહીં નિકળે એ સલાહબરેલું છે. આપણે પુર્વે ચર્ચી કરી ગયા તે અનુસાર ઘરમાં જ ભાઈ કે પપ્પા જેવા બેસ્ટ બોયફેન્ડ હોય, તો પછી બહાર બોયફેન્ડ શોધવા ભટકવાની કોઈ જરૂર ખરી ? નાની ઉમરે બોયફેન્ડથી બચેલા રહેવાની સલાહ આપવા પાછળ આ પ્રમાણેનાં કારણો છે :

- (1) મુગ્ધાવસ્થા દરમ્યાન બોયફેન્ડને સાચા સ્વરૂપે ઓળખવાની યોગ્યતા કે ક્ષમતા હોતી નથી.
- (2) બોયફેન્ડની શરીરસમ્બન્ધ બાંધવાની માગણી નકારવાની હીમત હોતી નથી.
- (3) બોયફેન્ડના દુર્ગુણો નજરે ચડતા નથી. મૈત્રી બંધાયા પછી બોયફેન્ડ બ્લેકમેલ કરી શકે છે.
- (4) બોયફેન્ડ આપણને છોડીને બીજી વધારે દેખાવડી કે ધનવાન છોકરીને પકડે ત્યારે તીવ્ર ડિપ્રેશનમાં આવી જવાય છે અને ક્યારેક આ આધાત આત્મહત્યા તરફ દોરી જાય છે.
- (5) અભ્યાસમાં રુકાવટ ઉભી થાય છે. અસાધારણ તેજસ્વી અને પ્રતીભાશાળી છોકરીઓ પણ બોર્ડની બાર

સાચન્સની પરીક્ષામાં નાપાસ થઈ હોય એવા કેટલાક કિસ્સાઓ નોંધાયા છે.

બોયફેન્ડ ન હોય એવી છોકરીઓએ કદી પણ કુઃખી થવાની કે લઘુતાગ્રંથી અનુભવવાની જરૂર નથી. જેમની પાસે બોયફેન્ડ છે તેઓ તમારા કરતાં કઈ રીતે વધારે ચડીયાતી છે, તેનો એકાદ મુદ્દો પણ જરૂર તો મને જણાવજો.

શું બોયફેન્ડ હોવો દુરાચાર છે ? એ પ્રશ્નનો ઉત્તર આમ તો ‘ના’માં આપવાનું મને ગમે; પરન્તુ એમ કરતાં પુરો એ જાણવું જરૂરી બની જાય છે કે તમારા બોયફેન્ડ સાથેના સમ્બન્ધો કયા પ્રકારના છે ? એક પ્રથમ હોળના ઉદ્ઘોગપતીની પણીએ કાઉન્સેલીંગ દરમયાન રડતાં રડતાં પોતાની મુંજવણ જણાવી હતી : ‘સર, મારો અઢાર વર્ષનો દીકરો આઠ ગાર્લેન્ડઝ ધરાવે છે. રોજ નવી નવી કન્યામીત્રને ધરે પકડી લાવે છે, તોયે કોઈ એક બીચારી મારા પુત્રને મળવાથી વંચીત રહી જાય ! એ પોતાની ફેન્ડને ધરે લઈ આવે તેનો વાંધો નથી; પરન્તુ ગાર્લેન્ડ સાથે ધરે આવીને પોતાના રુમમાં ભરાયા પછી એ રુમને અન્દરથી સ્ટોપર શા માટે મારી દે છે ? ‘અમે અન્દર બેસીને વાંચતા હોઈએ ત્યારે તું અમને ખલેલ પહોંચાડે એ મને ગમતું નથી; એટલે રુમને અન્દરથી બંધ કરી દઈએ છીએ.’ એવો દીકરાનો બચાવ મારે ગળે ઉત્તરતો નથી,’ એવું કુઃખી હણયે મમ્મી કહે છે. આવા કુપુત્રો એક-બે નહીં, અનેક છે. તેથી જ પેલો પ્રશ્ન ઉદ્ઘેરે છે કે તમારા બોયફેન્ડ

સાથેના સમ્બંધો કેવા છે તે જાણ્યા પછી એ સમ્બંધને દુરાચાર ગણાય કે સદાચાર તે નક્કી કરી શકાય.

લંપટ છોકરાઓ માસુમ, નીર્દોષ મુગ્ધાઓને કઈ રીતે ફસાવે છે તેનું એક ઉદાહરણ ચોકાવી દે એવું છે. આઠેક વર્ષ પરની વાત છે. સુરત શહેરના એક ડોક્ટર દમ્પતીની દીકરી પાત્રે પોઇન્ટ પર આવેલી એક પ્રખ્યાત શાળામાં દસમા ઘોરણમાં અભ્યાસ કરતી હતી. છોકરી અભ્યાસમાં ખુબ તેજસ્વી અને દેખાવે પણ આકર્ષક હતી. એક સોહામણા છોકરાએ છોકરીને ફસાવવા ચક્કર કાપવા માંડ્યા. પનદરેક દીવસની છોકરાની ઉઠબેસ જોઈને છોકરીને દયા આવી અને તેણે સ્માઈલ ફેઝીને છોકરાના પ્રેમને સ્વીકૃતી આપી. પોતાના પરીયયમાં ડફેન છોકરાએ જુઢાણું ચલાવ્યું : ‘હું મેડીકલ કોલેજમાં ફસ્ટ ઈયરમાં ભણું છું !’ છોકરી ખુશ થઈ ગઈ અને પ્રભાવીત પણ થઈ. દસમા ઘોરણમાં ચોરાણું ટકા માર્ક્સ સાથે પાસ થયેલી છોકરી બાર સાયન્સમાં અષ્ટાવન ટકા લાવીને અટકી ગઈ. પેલા લઙ્ગા છોકરા સાથે હોટેલ, થીયેટરમાં રખડવા, ભટકવા માટે એણે છત્રીસ ટકા અને પીતાજુના બે-ચાર લાખ રૂપીયા ખર્ચી નાખ્યા. બોયફેન્ડ તદ્દન લુખ્યો હતો અને ડોક્ટર દમ્પતીની દીકરીને એના જ પૈસે ફેરવતો હતો.

છોકરીએ હવે મેડીકલ કોલેજમાં એડમીશન મેળવીને ડોક્ટર બનવા તરફની વીકસયાત્રા શરૂ કરી. હવે તે ત્રણ વર્ષ

પુર્વે હતી એટલી નાદાન કે ગમાર નહોતી રહી. સ્માર્ટ છોકરીએ બોયફેન્ડને પેલો જુનો પ્રશ્ન વધારે અનુનપુર્વક પુછવા માંડ્યો : ‘તું કઈ મેડીકલ કોલેજમાં ભણે છે ? હવે તું કયા વર્ષમાં આવ્યો ? તારું રીજલ્ટ શું આવ્યું ?’ વારંવારની પઢાણી ઉઘરાણી પછી છોકરાએ કબુલવું પડ્યું : ‘હું મેડીકલ કોલેજમાં નથી ભણ્યો. આઠ ચોપડી ભણીને શાળા છોડી દીધેલી. સ્કુટર રીપેર કરવાના ગેરેજમાં મીકનીક તરીકે નોકરી કરું છું.’ હવે છોકરીના પગ નીચેની જમીન સરકી ગઈ. છોકરામાં છુપાયેલો ખલનાયક પોતાની સાચી ઓળખ સાથે બહાર આવી ગયો. મેડીકલ કોલેજમાં એડમીશન મેળવીને ડોક્ટર બનવા તરફ આગળ વધી રહેલી ડોક્ટર પુત્રીએ વરુના સંકંજામાંથી છુટવા કોશીશ કરી; એટલે બોયફેન્ડ બ્લેકમેલીંગ પર ઉત્તરી આવ્યો : ‘તારા પ્રેમપત્રો, આપણા ઝોટા, તારા મધુર અવાજમાં બોલાયેલું આઈ લવ યુ, તે આપેલા કીંમતી વેલેન્ટાઇન કાર્ડ બધું જ મેં સાચવી રાખ્યું છે. હવે તું મને છોડીને ક્યાંય નહીં જઈ શકે. બીજે લગ્ન કરશે તોયે પતી તરીકેનો મારો હક્ક ચાલુ રહેશે.’ આઠ ચોપડી ભણેલો ગેરેજમાં મજુરી કરતો મીકનીક હવે પોતાના અસ્સલ સ્વરૂપમાં પ્રગટ થયો.

છોકરીને આત્મહત્યાના વીચારો આવવા માંડ્યા. દરમ્યાનમાં એને જાણવા મબ્ધું કે પોતાના જેવી આઠ-દસ છોકરીઓને એ હેન્ડસમ યુવાને ગ્રાહકોના કીંમતી દીયકી વાહનો પર સવાર થઈ થઈને ફસાવી હતી. છેવટે, એ છોકરીએ સાચો માર્ગ પસંદ કર્યો.

પોતાના વહાલા પાપ્યાને રડતાં રડતાં પોતાની ગંભીર ભુલની વાતો કરી દીધી. પોતાને બચાવી લેવા વીનન્તી કરી. પીતાએ પોતાના સમ્પર્કનો ઉપયોગ કરી પોલીસ કમીશ્નરને કેસ હાથમાં લેવા લેખીત અરજી આપી. લંપટ છોકરાને પોલીસોએ લોકઅપમાં ધકેલી દઈ ચાર દીવસ સુધી ભારે મહેમાનગતી કરીને એવી ચેતવણી સાથે છોડ્યો કે ડોક્ટરપુત્રીની આજુબાજુ ભુલથી પણ ફરજશે તો આપી જુન્દગી જેલમાં સડવું પડશે. ‘પન્દરમાં વર્ષે બોયફેન્ડ બનાવવાના ગેરકાયદાઓ’ એ વીષય પર આ ડોક્ટરપુત્રી પોતાની સાથે અભ્યાસ કરતી યુવતીઓને આજ્કાલ છટાદાર પ્રવચનો આપે છે...

સંસ્કાર બીન્ડ

ગયો હું મન્દીરે ત્યારે મને એ સત્ય સમજાયું
કે, માણસને અલગ માનો તો ઈશ્વર દુર લાગે છે.

... સુનીલ શાહ ...

અનુકમણીકા

03

બોયફેન્ડ સાથેનો શરીરસમ્બન્ધ જોખમી છે...

‘ઈન-એજ’માં બોયફેન્ડ બનાવવાનું જોખમ લેવા જેવું નથી. ‘મારે બોયફેન્ડની જરૂર કેમ છે ?’ તે પ્રથમ નક્કી કરો. હું જેને બોયફેન્ડ તરીકે સ્વીકારવા ઈચ્છું છું એ છોકરો સારો છે કે ખરાબ તે પારખવાની મારી આવડત છે ? એ પ્રશ્ન પોતાને પુછો. બોયફેન્ડ સાથે મારો સમ્બન્ધ કયા પ્રકારનો હશે ? એ ત્રીજો પ્રશ્ન ખુબ મહત્વનો છે. હું ઈચ્છું તો બોયફેન્ડથી મુક્ત થવાની સ્વતંત્રતા ધરાવું છું ? એ ચોથા પ્રશ્નનો ઉત્તર મેળવવાની કોશીશ કરો. બોયફેન્ડના જુલમથી ડરી જઈને આત્મહત્યા કરી દેનારી છોકરીઓના ‘કેસ સ્ટડીઝ’ આપે તપાસી લીધા છે ? બોયફેન્ડ શરીરસમ્બન્ધ બાંધવાની દરખાસ્ત લાવશે તો શું કરશો ?’

બોયફેન્ડ બનાવવા સમ્બન્ધી અહીં રજુ થયેલા વીચારો કોઈને અફારમી સદીના લાગે તો આ લખનારને નવાઈ નહીં લાગે. તેર, ચૌદ કે પન્દર વર્ષની નાદાન, માસુમ દીકરી પોતાનું શરીર ચુંથવા માટે કોઈ લંપટ છોકરાને ચરણે ધરી દે એવો માહોલ વ્યાપારી, બજારું તત્ત્વો સમાજમાં ઈરાદાપુર્વક સર્જી રહ્યા છે. આજના યુગમાં શીસ્ત અને સંયમની વાતો કરનારાઓને હાંસી-મજાકનું પાત્ર બનાવનારાઓની સંખ્યા ઓછી નથી. ‘સર, મારે એક પણ બોયફેન્ડ નથી. તેથી મને હીણપત લાગે છે, મારે શું

કરવું ?’ એવો પ્રશ્ન દસ્તમાં અભ્યાસ કરતી છોકરી પુછે તો શો જવાબ આપવો ? જે છોકરીઓને પુષ્ટ વયમાં પ્રવેશ્યા પહેલાં બોયફેન્ડ બનાવવાની ઈચ્છા જાગે છે એમણે સમજુ લેવાનું છે કે બોયફેન્ડ દોસ્તી બંધાયાના ત્રીજા-ચોથા મહીને તમારું શરીર ભોગવવાની માગણી મુકશે, બોલો શું કરશો ? કેટલીક છોકરીઓ બોયફેન્ડ બનાવવા કેમ લલચાય છે તેનો વીચાર કરીએ;

— એમને માટે બોયફેન્ડ ‘સ્ટેટ્સ સીમ્બોલ’ છે... તેઓ હોઠ ખોલ્યા વગર ચહેરાના ભાવો બદલીને સીધીસાદી છોકરીને પુછતી હોય છે; ‘મારી પાસે બોયફેન્ડ છે... તારી પાસે છે ?’ આવી મુંજવણભરેલી સ્થીતીમાં વાર્તાલાપ કરવા સાંજે માતાપીતા ઉપલબ્ધ હોય તો છોકરી સચવાઈ જાય છે; નહીંતર તો એ બીચારી પણ બીજે દીવસે બોયફેન્ડ શોધવા નીકળી પડે છે. અઢાર વર્ષની ઉત્ત્ર પુર્વે બોયફેન્ડના ચક્કરમાં ફસાતી છોકરીઓની સંખ્યા માંડ પાંચ-દસ ટકા છે. એનું કારણ પરીવારના સંસ્કાર છે અને દીકરીનું ચારીઅશીલ સખીમંડળ છે. શાળામાં અભ્યાસ કરતી દીકરી વર્ગમાં સાથે અભ્યાસ કરતા છોકરા સાથે સામાન્ય વાતો કરે એ ‘બોયફેન્ડ-ગર્લફેન્ડ’ની વ્યાપ્યામાં આવતો સમ્બન્ધ નથી. ‘નમસ્તે, ગુડ મોર્નિંગ કે જયશ્રીકૃષ્ણ’ કહેવાથી પણ મૈત્રીસમ્બન્ધ સ્થપાતો નથી. મૈત્રી શબ્દ વીશેષ ગાઠ સમ્બન્ધનું સુચન કરે છે. ફેન્ડશીપ બાંધવામાં પણ કોઈ અપરાધ કે ગુનો બનતો નથી. હા, મીત્રો કેવા બનાવવા તેની તાલીમ, ઊંડી સમજ

પરીવારમાંથી પ્રાપ્ત થઈ હોય, તો આવી મૈત્રી ભયાનક દુર્ઘટનાનું કારણ બનતી નથી. અમે ટીન-એજ દીકરીઓને તાલીમ શીખીરમાં વારમ્વાર, પુનરાવર્તનનો દોષ વહોરીને સમજાવીએ છીએ કે; બગવાને તમને છફી ઇન્ઝીય આપેલી છે. બદમાશ છોકરાને, શીક્ષકને કે સમ્બન્ધીને જોવા માત્રથી તમને ખ્યાલ આવી જાય છે કે આ બદમાશથી દુર રહેવામાં જ સલામતી છે. નાયક અને ખલનાયક વચ્ચેનો બેદ સમજવામાં છોકરીઓને કદી મુંજવણ થતી નથી. સંગીર વયમાં કોઈ છોકરાને મીત્રનો દરજ્જો આપવાને બદલે એને પરીચીતના દાયરામાં રહેવા દો તો વધુ સારું છે. એ બદમાશ નથી એવી પાક્કી ખાતરી થઈ જાય, એકાંતમાં પણ અડપલાં નથી કરતો એવો અનુભવ થાય; તો એવા છોકરાને મીત્ર ગણવાનું સાહસ કરી શકાય. જેને મીત્રનો દરજ્જો આપો એ બોયફેન્ડ તરફથી શારીરીક શોષણ માટેની દરખાસ્ત આવે એટલે ચેતી જઈને એની સાથેના સમ્બન્ધ પર પુર્ખીરામ મુકવું જોઈએ.

બોયફેન સાથેનો અનૈતીક સમ્બન્ધ શરૂ થઈ ગયો છે તેની જાણ શી રીતે થાય ?

—બોયફેનને વારમ્વાર આપણા શરીર સાથે છેડાડ કરવાની છુટ આપવી.

—બોયફેન સાથે હરવાફરવા જવાના પ્રસંગો માતાપીતાથી છુપાવવા.

—બોયફેન્ડ તરફથી વારમ્વાર કીમતી ભેટસોગાંદ સ્વીકારવી એના બદલામાં એની તમામ બદદીચ્છાઓ પુરી કરવી.

—ઘરે આવ્યા પછી પોતાના મોબાઇલ ફોનને પુર્ણતઃ પોતાના કબજામાં રાખવો અને તેને હાથ લગાડવાની છુટ કોઈને ન આપવી. સત્તર વર્ષનો બોયફેન્ડ આપણને વારમ્વાર સ્પર્શ કરે, આપણા શરીરને ચુંચે તેનો વાંધો નહીં; પરન્તુ વહાલાં પણા-મમ્મી આપણા ફોનને હાથ પણ લગાડે તો એમને ત્રાડ પાડીને ધૂજવી દેવા... ‘તમારી હીમત કેવી રીતે થઈ, મારા ફોનને હાથ લગાડવાની ? તમે મારી ‘પ્રાઈવસી’નો આદર નથી કરી શકતા ? તમે લોકો તદ્દન જંગલી છો... ખબરદાર, હવે પછી મારા ફોનને હાથ પણ લગાડ્યો છે તો !’ જેમ આપણે આપણો ચહેરો બુકાનીમાં છુપાવીને બોયફેન્ડને મળવા નિકળીએ છીએ, તેમ આપણા મોબાઇલ-ફોનને પણ બુકાની બાંધીને છુપાવવા ઈચ્છીએ છીએ. શું કારણ છે એનું ? કારણ એક જ છે... ફોનમાં બોયફેન્ડ મોકલેલા અશ્વીલ, વાંચી ન શકાય એવા સંદેશાઓ છે, ગંદી વાતો લખેલી છે એણે... ‘અરે, સેક્સને ગંદુ કહેનારાઓના દીમાગમાં વીકૃતી છે... બાળકનો જન્મ માતાપિતાના સેક્સનું પરીણામ છે’ એવી બહેકાવનારી વાતો તને સ્વાર્થી માણસો તરફથી મળ્યા કરવાની... પુખ્ત વયે મનગમતા પુરુષ સાથે લગ્ન કર્યા પછી બંધાતો તનસમ્બન્ધ અને મનસમ્બન્ધ પવીત્ર છે. પન્દર-સોળ વર્ષની સગીર વયની છોકરીને પટાવી-ફોસલાવી શરીરસમ્બન્ધ સ્થાપીત

કરી, પ્રેગનન્ટ બનાવી છોડી દેવી, પછી બીજુ, ત્રીજુ, ચોશી છોકરીને કહેવાતા પવીત્ર પ્રેમસમ્બન્ધમાં ફસાવવા નીકળી પડવું, છોકરી આપણા સંજામાંથી છુટવા માગે તો એને બ્લેકમેલ કરવી, આત્મહત્યા તરફ દોરી જવી, એ શું પ્રેમ છે ? પવીત્ર પ્રેમ છે ? હું ફરીથી કહું છું; સ્કુલમાં કે કોલેજમાં જઈને કલાસ એટેન્ડ કરવાને બદલે લંપટ બોયફેન્ડ સાથે શરીરસુખ માણવવા સંતાતી, લપાતી અને છેવટે ડીપ્રેશન કે આત્મહત્યાનો ભોગ બનતી છોકરીઓની સંખ્યા માંડ પાંચ, દસ ટકા છે અને આપણી આ લેખમાળા એ કમનસીબ છોકરીઓને બચાવવા માટે લખાઈ રહી છે. ચહેરો છુપાવવો પડે, માતાપીતાને છેતરવાં પડે, અભ્યાસ ગુમાવવો પડે, ચારીઝ્ય ગુમાવવું પડે... આપણને માતૃત્વ પામવાના માર્ગ દોરી જતો છોકરો... ‘આ મારું બાળક નથી, તું બદચલન છે... કોણી કોણી સાથે સુતી હશે, ભગવાન જાણે... હવે મારે ગણે પડવા આવી ? તે મારી સાથે લગ્ન પુર્વે શરીર સમ્બન્ધ બાંધ્યો ત્યારથી હું સમજુ ગયો હતો કે તું ચારીઝ્યહીન, રખડેલ-ભટકેલ છોકરી છે’ એવું કહીને તમને જુન્ડગીનો અન્ત લાવવા તરફ ધકેલે, આ બધું યોગ્ય છે ? ભગવાનનું સ્ટેટસ ધરાવતાં માતાપીતાને છેતર્યાં અને શેતાનનું સ્ટેટસ ધરાવતા બોયફેન્ડને શરીર સોંઘ્યું... ‘સેક્સ તો પવીત્ર છે’ એ સુત્રને ગણે ટીંગાડીને ફર્યા... હવે કયાં જશો ? કેવી રીતે બચશો ? પશ્ચાત્તાપના આંસુ વહણવવા માટે એકાદ ઠેકાણુંચે બચ્યું હોતું નથી. સમાજ ખુબ ભલો છે, મીડીયાજગત પણ માણસાઈ દાખલે છે. પન્દરમાં વર્ષે પ્રેગનન્ટ બનેલી છોકરી

આત્મહત્યા કરે છે ત્યારે એની પ્રતીજ્ઞાને અકબંધ જગત્વી રામવા કહે છે; ‘પરીક્ષામાં નાપાસ થવાના ભયથી ‘નીર્ભયા’ એ આત્મહત્યા કરી લીધી.’ હા, પરીક્ષામાં નાપાસ થવાનો ભય તો ખરો જ... પરંતુ જીન્દગીની પરીક્ષામાં નાપાસ થઈ ચુક્યાનો એ ભય હોય છે. માતાપીતાને હવે શો જવાબ આપીશ ? કેવી રીતે મો બતાવીશ ? એ ભય નીર્દોષ, માસુમ છોકરીને આત્મહત્યા તરફ દોરી જાય છે. પોતાની સખી, સાહેલી પોતાના બોયફેન્ડ સાથે લપાતી-છુપાતી શરીરસમ્બન્ધ બાંધવા કે થીયેટરમાં મેટીની-શોમાં ફીલ્મ જોવા જતી હોય ત્યારે ‘કંપની’ આપવા એની સાથે ખેચાવામાં પણ ભરપુર જોખમો છે... ‘સાવધાન રહીએ, સતર્ક રહીએ, સુરક્ષીત રહીએ.’

સંસ્કાર બીન્ડુ

એક ટ્રકની પાઇળ સુન્દર સુત્ર લમેલું :

પાપ કરો, લેકીન દુબારા મત કરો !

(સૌજન્ય : એ-૧ ડાયરી)

બોયફેન્ડ સાથેના સમ્બન્ધો કેવા હોવા ધટે ?

‘સગીર વયે બોયફેન્ડ સાથેનો સમ્બન્ધ શરીરસમ્બન્ધમાં ફેરવાતા વાર લાગતી નથી. પન્દર વર્ષની એક તરુણી પહેલી નજરના પ્રેમનો શીકાર બની. અદ્ભાર વર્ષના યુવાને મનીરમાં ભગવાનની સાક્ષીએ તેની સાથે લગ્નનું નાટક રચ્યું. ‘હવે આપણે પતી-પત્ની બન્યાં’ એવું ઈમોશનલ દબાણ લાવીને વારંવાર છોકરીને અને તેની સાહેલીને ભોગવી. જ્યારે છોકરી ગર્ભવતી બની ત્યારે કુરતાપુર્વક એને તરછોડી દીધી. છોકરીએ આત્મહત્યા કરી લીધી અને તેની સાહેલી ડિપ્રેસનની સારવાર હેઠળ છે. સગીર વયે બોયફેન્ડ-ગાર્લિફેન્ડનો જેલ જોખમી છે. સ્વધંદતાના સમર્થકોએ નીર્દોષ, ભોળી છોકરીઓને મોતાને ઘાટ ઉતારવાનું પાપ આચર્યુ છે.’

બોયફેન્ડ બનાવવા—નહીં બનાવવા અંગે આ લખનારની સમજ સ્પષ્ટ છે. સગીર વયે બોયફેન્ડ શોધવા નીકળવું, છોકરી માટે એ અપમૃત્યુનું કારણ બની શકે છે. ‘આપણે માત્ર મીત્રો છીએ, માટું શરીર ચુથવાનો અધીકાર હું તને આપતી નથી’ એવા દૃઢ

મનોબળ સાથે કોઈ બોયફેન્ડ બનાવે તો ભલે એમ થતું; પરન્તુ દીવસમાં હજાર વાર ગર્લફેન્ડને ‘આઈ લવ યુ’ કહેતો લંપટ છોકરો પ્રેમનો અર્થ શો કરે છે તે સમજવું પડે. સગીર વચે જે સમ્બન્ધમાં સેક્સ માણવાની વાત નથી; એ સમ્બન્ધ પવીત્ર છે અને માન્ય છે. માન્યતા કોની? પોતાની અને માત્ર પોતાની. જો સગીર વચે બોયફેન્ડ સાથેનો સેક્સસમ્બન્ધ પવીત્ર હોય તો છોકરો-છોકરી તેને સમાજથી અને માતાપીતાથી છુપાવે છે શા માટે? સગીર વચે સેક્સ ભોગવીને માતૃત્વ ધારણ કરવા તરફ આગળ વધતી છોકરી આત્મહત્યા કેમ કરે છે? બોયફેન્ડ શરીરને ભોગવ્યા પછી જે પરીણામ આવે તે સ્વીકારવા તૈયાર થશે કે નહીં; એટલું તો વીચારવું પડે ને? શરીરસમ્બન્ધ વગરની નીર્દોષ મૈત્રી સામે આપણને ક્યા વાંધો છે? પુખ્ત વચે, પોતાની ઈચ્છાથી રચાતા શરીરસમ્બન્ધ પ્રત્યે વાંધો ઉઠાવવાનો આ લખનારને કે કોઈને પણ અધીકાર નથી. આ લેખમાળાનો એક માત્ર હેતુ સગીર વચે શરીરસમ્બન્ધ બાંધી બોયફેન્ડ દ્વારા છેતરાતી દીકરીઓને બચાવવાનો છે. ત્રણેક મહીના પર નવમા ધોરણમાં ભણતી એક ખુબસુરત વીધ્યાર્થીનીને એક હણેકણ્ણો છોકરો ફોર માર મારી રહ્યો હતો. છોકરીના હોઠ અને નાકમાંથી લોહી ટપકતું હતું. છોકરો મારતો જાય અને દાડુડીયાની જેમ એક જ વાક્ય બોલતો જાય : ‘તે એની સાથે વાત કરી જ કેમ? મે તને કેટલી વાર કણ્ણું કે, તું માત્ર મારી છે. તારે એ છોકરા સાથે શો સમ્બન્ધ છે?’ છોકરી રડતી જાય અને પોતાનો બચાવ કરતી જાય. બાજુમાં એની

સાહેલી લાચાર નજરે આ દૃશ્ય જોતી અને ધૂજતી હતી. મેં વેચાતી વહોરીને એ લંપટ, બદમાશ છોકરાને પડકાયો અને ધમકાવ્યો. ફોન કરીને પોલીસને બોલાવવાની ચેષ્ટા કરી એટલે એ શેતાન ભાગી ગયો. મેં છોકરીને કહ્યું; ‘બેટા, આવા લંપટ વરુઓની જાળમાં શા માટે ફુસાય છે ?’ ‘સાહેબ,’ છોકરીનો જવાબ સાંભળો : ‘એ તો મારો ભાઈ છે !’ બોયફેન્ડ જાહેર રસ્તા પર માલીકીભાવ દાખવીને એક મુગ્ધાને ઢોર માર મારે અને છોકરી એ બોયફેન્ડને પોતાના ભાઈમાં ખપાવે ! આપણે સગીર વયના ટીન-એજ દીકરા-દીકરીઓને નીર્દોષ મૈત્રીસમ્બન્ધ કેવો હોય તે સમજાવતા નથી, બોયફેન્ડને આપણા શરીરથી બે કુટ દુર રાખવા માટેના સંસ્કાર આપતા નથી અને તેમને સ્વધંદપણે શરીરસમ્બન્ધ બાંધવા પ્રોત્સાહીત કરીએ છીએ તે અત્યંત દુઃખ અને આઘાતની વાત નથી શું ? બોયફેન્ડ સાથે આપણી ચર્ચાના વીષયો કયા હોય છે ? મૈત્રીસમ્બન્ધ રચવા પાછળ આપણા ઈરાદાઓ કયા હોય છે? છોકરી અને બોયફેન્ડ વચ્ચે જે રંધાય છે તે માતાપીતાથી છુપાવવાની જરૂર કેમ પડે છે ? ચૌદ વર્ષની એક ધનપતીની દીકરી વોશ રુમમાં સ્નાન કરવા ગઈ ત્યારે પોતાનો સ્માર્ટ-ફોન બહાર ભુલી ગઈ. અચાનક ફોનની રીંગ વાગી એટલે બીજુ જ ક્ષણે છોકરી શરીર પર ટુવાલ વીંટાળી ફોન સુધી પહોંચવા બહાર ધસી આવી. પીતા સમજદાર હતા. મોડી રાત્રે દીકરીના રુમમાં જઈને એમણે ફોન ચેક કર્યો તો એમને તીવ્ર આઘાત લાગ્યો. બોયફેન્ડ ચૌદ વર્ષની છોકરીને મેસેજ મોકલ્યો હતો; ‘આવતા

અઠવાડીયે મારી ‘બર્થ-ડે’ છે. આ વામતે કોઈ સ્થળ ભેટ-સોગાડથી હું ખુશ થવાનો નથી. મારે તારું સૌનદર્ય, તારું શરીર ભેટમાં જોઈએ છે. કયાં મળવું તેની વ્યવસ્થા મેં ગોઠવી દીધી છે. મારો ફેન્ડ પણ મારી સાથે હશે, એને સંતોષવા પણ તૈયાર રહેજો.’ પીતાને વધારે આધાત તો દીકરીનો જવાબ વાંચીને લાગ્યો; ‘હું એ દીવસની કલ્પના માત્રથી રોમાંચ અનુભવું છુ. તારી ‘બર્થ-ડે’નો મને ઈન્નેઝાર રહેશે.’

પ્રશ્ન સંસ્કારનો છે, પ્રશ્ન વીચારધારાનો છે, પ્રશ્ન મુગ્ધાવસ્થામાં કઈ હું જોખમ વહોરવું તે અંગેનો છે. આ પ્રકારના શરીરસમ્બન્ધો લઘ્નમાં પરીણમવાનો તો પ્રશ્ન જ નથી. છોકરી અને છોકરાઓ બરાબર જાણે છે કે આજનો લહાવો લુંટી લેવાનો છે... કાલની વાતો કાલે. આ પ્રકારના સમ્બન્ધોમાં દુર્ઘટના ક્યારે સર્જય છે ? છોકરીને ભોગવી લીધી, એનું શરીર વાસી થઈ ગયું... હવે શેતાન છોકરાઓ બીજા શીકારની શોધમાં નીકળી પડે છે. પેત્તી છોકરી આ આધાત સહન કરી શકતી નથી.

પ્રીય વાચકો, ધ્યાનપુર્વક નોંધજો, બેમાંથી કોઈ એકનો પ્રેમ સાચો છે અને બીજા માટે તો આ શરીરને ચુંથવાની એક રમત માત્ર છે. છોકરો કે છોકરી પોતાનો બદદીરાદો પુરો થઈ જાય એટલે બીજા, ત્રીજા કે ચોથા શીકારની શોધમાં ઉડી જાય છે અને પ્રેમને ગંભીરતાથી લેનારા માટે તીવ્ર ડિપ્રેશન કે આત્મહત્યાનો વીકલ્પ છોડતા જાય છે. જે છોકરાએ લઘ્નનું વચ્ચન આપી સર્ગીર વચ્ચની

છોકરીને વારંવાર ભોગવીને છોડી દીધી એ છોકરી પોતાના બોયફેન્ડને અન્ય છોકરીઓ સાથે રંગરેલીયા મનાવતો જુએ તો એને આત્મહત્યા સીવાય બીજા કયા વીચાર આવી શકે ?

થોડે થોડે દીવસે છોકરીઓની આત્મહત્યાના સમાચારો અખભારમાં પ્રસીક થતા રહે છે એ શું સુચવે છે ? લગ્નનું વચન આપીને, શરીર સમ્બન્ધ બાંધીને છોકરીને તરછોડવાના અસંખ્ય કીસ્સાઓ બનતા રહે છે. બુનીયાદી પ્રશ્ન એ ઉદ્ઘાટે છે કે લગ્નનું વચન આપનારને લગ્ન પુર્વે શરીર સોંપવું એ મુર્ખાઈની પરાકાણ નથી? માતા-પીતા આ પ્રકારની ભુલોનું પરીણામ પોતાની દીકરીઓને કેમ સમજાવતા નથી ? મૈત્રીસમ્બન્ધના રૂપાળા નામ હેઠળ છોકરીઓનું શારીરીક શોષણ કરવાનો જે અગનખેલ ચાલે છે તે અટકવો જોઈએ. આ અગનખેલ અટકાવવાની જવાબદારી પરીવારના વડીલોની છે અને શૈક્ષણીક સંસ્થાઓની છે.

છોકરા-છોકરીઓને પ્રેમનો (શરીરસમ્બન્ધનો) આનંદ માણવા દેવો જોઈએ એવું કોઈ કહે છે, ત્યારે આશ્ર્ય અને આધાતની લાગણી જન્મે છે. એક પીતાએ દૃઃખી હદયે કહ્યું : ‘અમારી સોળ વર્ષની દીકરી અમારા કદ્યામાં નથી. એના સૌન્દર્યનો અને માસુમીયતનો ગેરલાભ લંપટ છોકરાઓ ઊઠાવી રહ્યા છે. ચારીશ્રી સાચવવાની અમારી સલાહને એ તીવ્ર મજાક સાથે નકારી કાઢે છે. પોતાનો બોયફેન્ડ કોઈ બીજુ, ત્રીજુ કે ચોથી

છોકરી સાથે રહડવા, ભરકવા માંડયો અને 'મારી ઉપેક્ષા થઈ રહી છે' એ કારમી વેદના સાથે દીકરી વારંવાર ડીપ્રેશનનો શીકાર બની છે. તમે લેખમાળા શરૂ કરી તે ખુબ સારું થયું. થોડીક છોકરીઓની જુન્દગી બચાવી શકાશે...'

સંસ્કાર બીજુ

સોય જેવી વાતને તલવાર જેવી જે કરે,
વાત એની સાંભળી, મન આપણે શું બાળવું !

—સુનીલ શાહ

અનુક્રમણીકા

05

માતા-પીતાની યાતનાઓનો વીચાર કરીએ

'તમામ નીતીશાસ્ત્રો એક સદ્ વીચાર સર્વત્ર પ્રસરાવતા રહ્યા છે. આપણા મનમન્દીરમાં વીવેકનો દીપ

પ્રગટેલો રહેવો જોઈએ. એ દીપકનો પ્રકાશ શું સારું છે અને શું ખરાબ છે તે નક્કી કરવામાં મદદરૂપ બને છે. એક અંગેજુ કહેવત હૃદય પર કોતરાયેલી રાખજો : જો ધન ગુમાવ્યું તો કંઈ નથી ગુમાવ્યું, જો સ્વાસ્થ્ય ગુમાવ્યું તો કંઈક ગુમાવ્યું, પરન્તુ જો ચારીએ ગુમાવ્યું તો... બધું જ ગુમાવી દીધું !

પુખ્તવયે પ્રાપ્ત થયેલા બોયફેન્ડ સાથે કઈ રીતે વર્તવું તે અંગે થોડી વાતો કરી લઈએ.’

‘આપણા મનમનીરમાં વીવેકનો દીપ પ્રગટાવેલો રાખીએ’ એવો આગ્રહ ‘હૈયાનો હોંકારો’ નામની નાનકડી પુસ્તીકામાં આચાર્યશ્રી પ્રધ્યામનસુરીજી દ્વારા રજુ થયો છે. બોયફેન્ડ હોવો જોઈએ કે નહીં ? એ પ્રશ્ન મહત્વનો નથી. ‘ચાર, પાંચ કે પંદર બોયફેન્ડ ધરાવનારી છોકરી ચારીએ વગરની ગણાય ?’ એવી મતલબનો પ્રશ્ન દીહેણ હાઈસ્ક્યુલની એક દીકરીએ પુછ્યો છે. આપણો જવાબ સ્પષ્ટ ‘ના’ છે. એક કે વધુ છોકરાઓ સાથે સગીર વાયે શરીર સમ્બન્ધ બાંધનારી છોકરી કમશઃ પોતાનું ચારીએ ગુમાવે છે. જહેર માર્ગ પર બોયફેન્ડના હાથે માર ખાઈ રહેલી ચૌદ પંદર વર્ષની છોકરી ‘એ તો મારો ભાઈ છે’ એવું જુઠાણું હાંકે ત્યારે ચારીએ ગુમાવવાનો પ્રારંભ કરે છે. પોતાની સાહેલી સાથે બોયફેન્ડને મળવા અને તેની સાથે શરીર સમ્બન્ધ બાંધવા બોયફેન્ડને બંગાલે જતી ‘ટીન-એજ’ છોકરી ઘરેથી નીકળતી

વખતે મમ્પીને કહે છે, 'હવે પરીક્ષા નજીક આવી છે. અમે નર્મદ લાયબ્રેરીમાં વાંચવા માટે જઈએ છીએ... રાત્રે ઘરે પહોંચવામાં મોડું થશે' ત્યારે બીચારું 'ચારીઝ્ય' છેલ્લા શાસ ગણતું હોય છે.

સગીર વિશે બોયફેન્ડની જરૂર નથી, પુષ્ટ વિશે બોયફેન બનાવવામાં બાધ નથી. પરન્નું બોયફેન સાથેનો સમ્બન્ધ શરીર સમ્બન્ધમાં ન ફેરવાય તે માટેનો દૃઢ સંકલ્પ હોવો જોઈએ. સગીર વિશે બોયફેનની અજૈતીક માંગાણીને, શરીરને ભોગવવાની શેતાની ઈચ્છાને દૃઢતા પુર્વક ઈન્કારવાની તૈયારી હોય તો ભલે ને કોઈ પણ ઉપરે બોયફેન જીવનમાં પ્રવેશે... જેવી ગર્લફેન છે તેવો બોયફેન છે... વીવેક પુર્વક તેની સાથેના સમ્બન્ધમાં મર્યાદા જાળવવાની રહે. કોઈ એક છોકરો દુષ્ટ ઈરાદા સાથે આપણાને ફસાવવા માંગો છે તેની જાણ શી રીતે થાય ?

1. કારણ વગર તે આપણી આજુબાજુ આંટા-ફેરા મારવાનું શરૂ કરશે.
2. કોઈને કોઈ બહાને તે આપણી નજીક આવવાની કોશીશ કરશે. વાતો કરવા માટે અને સ્મીતની આપ-લે કરવા માટે બહાનાં શોધશે.
3. આપણાને મદદરૂપ બનવા તત્પરતા બતાવશે. બસ સ્ટેન્ડ પર બસની રાહ જોતા ઉભા હોઈએ ત્યાં વૈભવી કાર (ડેડીઝ ગીફ્ટ)ની બેટા, તું હવે સોળ વર્ષનો થયો... જા, કારમાં

બેસીને કોઈની ભલી-ભોળી દીકરીના શીકારની શોધમાં ભટકવા માંડ !) આવીને આપણી પાસે ઉભી રહેશે; ‘બેસી જાઓ, હું આપને ઘર પાસે ઉતારી દઈશ.’ બોયફેન્ડ ‘આપ’ પરથી ‘તમે’ અને ‘તમે’ પરથી ‘તું’ પર ક્યારે સરકી ગયો, ખબર પણ નહીં પડે.

4. આપણાને ફસાવવા માટે આપણી ખોટી પ્રસંશા કરશે, ખુશામદ પર ઉતરી આવશે. આપણાને રીજવવા અન્ય છોકરીઓની નીના ટીકા, ઠણ મશકરી કરશે.
5. આપણાને બેટ સોગાદ આપવા પ્રસંગો ઉભા કરતો રહેશે. એક છોકરીના પીતાજીએ ‘કાઉન્સેલીંગ’ દરમીયાન અમને જણાવ્યું હતું, મારી ચૌદ વર્ષની દીકરીને એ બદમાશે પહેલી બેટમાં ત્રીસ હજાર રૂપીયાનો મોબાઇલ ફોન આપ્યો હતો. ‘મારી ફેન્ડ મને બર્થ-ડે ગીફ્ટ આપી છે.’ એવું દીકરીએ કહ્યું અને અમે માની લીધું ! ડ્રેસનું કાપડ, શીયેટરમાં ફીલ્મ જોવા જવા માટે ટીકીટ, મોંધીદાટ હોટલમાં ભોજનનું બીલ ચુકવવું આ બધું તો સામાન્ય છે. એક ધનીકપુત્રએ પોતાની સાથે દસમાં ધોરણમાં અભ્યાસ કરતી મધ્યમવર્ગની દીકરીને સાઠ હજારનું બાઈક બેટમાં આપ્યું. બાઈક કેમ ચલાવવું તે શીખવવાની ડ્રેનીંગ દરમીયાન છોકરીનું શરીર મેળવી લીધું. પીતાજીના સાઠ હજાર રૂપીયા ખર્ચવાથી પોતાને અને મીત્રને સોળ વર્ષની ખુબસુરત છોકરીનું શરીર

મળતું હોય તો સોદો મફતમાં થઈ ગયો ગણાય એવું એણે પોતાના ધણા મીત્રોને કહ્યું. છેવટે છોકરીએ આત્મહત્યા કરીને છુંટવું પડ્યું.

નીરોષ ભાવે 'બોયફેન્ડ ગર્લફેન્ડ'ની રમતમાં જોડાયેલી છોકરીને બીજુ ત્રીજુ મુલાકાતમાં જ સમજાઈ જાય કે આ લંપટ વડુને તો મારા શરીરની બુખ છે અને થોડી થોડી વારે એ મને સ્પર્શવા અને આલીંગનમાં લેવા હવાતીયાં મારે છે ત્યાર પછી તરત છોકરીએ બોયફેન્ડને કુરતાપુર્વક હાંકી કાઢયો હોય એવા અનેક કીસ્સા કાઉન્સેલીંગ દરમીયાન ધ્યાન પર આવ્યા છે. મનમન્દીરમાં વીવેકનો દીપ પ્રગટાવવાની જે વાત છે તે આ જ છે. બોયફેન્ડના દીલમાં, એની આંખોમાં વાસનાનું ઝેર ન હોય ત્યાં સુધી એ સ્વીકાર્ય બને. લગ્ન પુર્વે, ટીન-એજમાં એ આપણું શરીર માંગીને ઉભો રહે તો એ બદમાશને 'સોરી' કહીને નમૃતાપુર્વક વીદાય કરવો પડે. એ શાંતીથી ન સમજે, દાદાગીરી કે બ્લેકમેલીંગ પર ઉત્તરી આવે તો એને ચૌદમું રતન બતાવીને સીધો કરી શકાય. આવા સંજોગોમાં માતાપીતા, આચાર્ય કે પોલીસ ઓફિસરની મદદ લેવામાં ક્ષણનો પણ વીલંબ ન થવો જોઈએ.

કોઈ પણ છોકરાને બોયફેન્ડ બનાવતી વખતે એ કેટલો સંસ્કારી છે, કેવા વીચારો ધરાવે છે. એનું મીત્રમંડળ કેવું છે. એનું ફેમીલી બેકગ્રાઉન્ડ કયા પ્રકારનું છે તે ખાસ તપાસી લેવું. પોતાનું

ધારેલું ન થાય ત્યારે બદમાશ બોયફેન્ડ કઈ હુદે ખલનાયક બની શકે તે કલ્પવાનું મુશ્કેલ છે. સતત વર્ષની છોકરીને વારંવાર ભોગવ્યા પછી જ્યારે વીસમાં વર્ષે એ કન્યા લગ્નના હેતુથી છોકરાઓ જોવા માંડી ત્યારે એના બોયફેન્ડ જાસા ચીફી મોકલાવી હતી; લગ્ન ગમે ત્યાં કર, મને કોઈ ફરક નથી પડતો. પરન્તુ તારા પત્ની તરીકેના તમામ અધીકાર હું ઈચ્છું ત્યારે તારાં ઘરમાં આવીને ભોગવીશ. આપણા પ્રેમની વાતોનું રેકોર્ડ્સ, આપણે હોટલમાં સહશર્યાન કર્યું તેના ફોટોગ્રાફ, સુન્દર હસ્તાક્ષરોમાં લાલ, લીલા, વાદળી રંગોમાં લખાયેલા તારા પ્રેમપત્રો... બધું મારી પાસે સુરક્ષીત છે. સ્માર્ટ બનવાની કોશીશ કરશે તો જીવતી નહીં છોડું !! આધુનિક યુગમાં લંપટ છોકરાઓની હલકટ હરકતોનો ભોગ બનેલી મુગધાઓની કરમકથાઓ કંપાવી મુકે એવી છે....

સંસ્કાર બીજુ

યુવાનીનો સમ્બન્ધ વય સાથે નથી, મનોવૃત્તી સાથે છે, પડકારોને ઝીલવા માટેની તત્પરતા સાથે છે. તમે વીસ વર્ષના વૃક્ષને કે એંસી વર્ષના યુવાનને તમારી આજુભાજુ જોઈ શકશો. જેની અનીષ્ટ તત્વોને, અન્યાય કરનાર દુષ્ટોને શોષણાખોરોને સહન કરવાની ક્ષમતા ઓછામાં ઓછી છે તે યુવાન છે, જે થાક્યા કે કંટાળ્યા વગાર અઢારથી વીસ કલાક કામ કરી શકે છે તે

યુવાન છે, જે ઉંચા લક્ષ્યો બાંધીને હાથે કરીને પોતાની સામે પડકારો ઉભા કરે છે તે યુવાન છે.

... ડૉ. શશીકાંત શાહ

◆
અનુકમણીકા

06

સંસ્કારોની તોતીંગ દીવાલ
લઘુ પુરોની સેક્સને અટકાવવા માટે પર્યાપ્ત છે

દીહેણ હાઈ સ્કુલની એક સ્માર્ટ છોકરીનો પ્રશ્ન છે : 'બધી સલાહ, બધી તાલીમ માત્ર છોકરીઓ માટે ? છોકરાઓને કંઈ જ કહેવાનું નહીં ? એમને સખણા રહેવાની સલાહ આપો ને !' આ લેખમાળા ટીન-એજ દીકરીઓને ઉદ્દેશીને લખાઈ છે એટલે છોકરાઓએ શું કરવું અને શું ન કરવું તેની ચર્ચા અસ્થાને છે. પેલી દીકરીઓને પણ આ સમજાવવામાં આવ્યું, આ કાર્યક્રમ ટીન-એજ દીકરીઓ માટેનો છે. આ સંસ્કારશીબીરમાં છોકરાઓને પ્રવેશ નથી. ત્યારે છોકરાઓને ઉદ્દેશીને કંઈ પણ કહેવાનું નીરથીક છે. બેશક, છોકરાઓને પણ તાલીમ અને સંસ્કારની જરૂર છે. અમે એ કાર્ય નીચ્યમીત રીતે કરી રહ્યા છીએ.'

દીહેણ હાઈ સ્કુલની એક પ્રતીભાવન્ત છોકરીએ પ્રશ્ન પુછ્યો, ‘બધી સલાહ, બધી તાલીમ માત્ર છોકરીઓ માટે ? છોકરાઓને સખણા રહેવાની સલાહ આપોને !’ શાળામાં નવમા ધોરણમાં અભ્યાસ કરતી કન્યા આવો પ્રશ્ન પુછવાની સુજ-સમજ દાખવે એ આનન્દની વાત ગણાય. એ શાળાના શીક્ષકોને હું ધન્યવાદ આપું છું. આ લેખમાળા અને પેલો તાલીમશીખીર ટીન-એજ દીકરીઓ માટેનો હોવાથી એમાં છોકરાઓને ઉદ્દેશીને કોઈ વાત કહેવામાં આવી નથી. છતાં પ્રશ્ન ઉભો કરાયો છે ત્યારે વાલીસભામાં હું વારંવાર જે વેદના ઠાલવું છું તેનો ઉલ્લેખ કરી લઉં. મારી આપ સૌને નમ્ર વીનન્તી છે કે ધરમાં દીકરી અને દીકરા વચ્ચે નીયમો પાળવાની બાબતમાં કોઈ ભેદભાવ રાખશો નહીં. દીકરીએ સાંજે સાત સુધીમાં ઘરે આવી જવાનું; પરન્તુ દીકરો રાત્રે બાર વાગે આવે તો ચાલે. એવું શા માટે ? એક વાત ચાદ રાખજો તમારી વહાલી દીકરી તો સાંજે સાત વાગે ઘરમાં આવીને બેસી ગઈ અને સલામત છે. પરન્તુ તમારો સત્તર વર્ષનો દીકરો રાત્રે બાર વાગે ઘરની બહાર ભટકતો હશે તો એની સાથે કોઈ માતાપીતાની સોળ સત્તર વર્ષની દીકરી પણ ઘરની બહાર રખડતી-ભટકતી હશે. આપણી દીકરીને સાંજ પડે એટલે ઘરમાં બેસાડી દેવાની અને કોઈની દીકરી આપણા દીકરા સાથે રાત્રે બાર-એક સુધી બહાર રખડે-ભટકે તેનો કોઈ વાંધો નહીં, આવું શા

માટે ? જીવન જીવવા અંગેનાં સધળાં નીતી-નીયમો દીકરી અને દીકરા માટે એક સરખાં હોવાં જોઈએ.’

દીકરી જુદું બોલે, માતાપીતાને છેતરે, નવા નવા છોકરાઓ સાથે સ્વાધીનતાથી રખડે-ભટકે ત્યારે સૌથી વધારે દુઃખ માતાપીતાને થાય છે. જેની ઝુંપડી સળગે તેને દુઃખ, દર્દ અને વેદના થાય, બીજાઓને તો મફતમાં તાપણું થયું ! પોતાની સોળસતર વર્ષની દીકરી લંપટ છોકરાઓની બુખ સંતોષવા માટેનું સાધન બની ગઈ છે, એ કલ્પના માત્ર માતાપીતા માટે કેટલી ભયાનક છે, જરા વીચાર તો કરો ! દીકરી જ્યારે સંસ્કાર છોડીને ગુમરાહ થાય છે ત્યારે સમાજની આંગળી સૌ પ્રથમ માતાપીતા તરફ ઉંચકાય છે. દુષ્કર્મ આપણે આચરીએ અને ગાળ માતાપીતાએ ખાવાની ? સમાજ કહેશે, ‘દીકરીને શીસ્ત, સંયમ અને સંસ્કાર આપ્યા હોય તો ને ! રોજ નવા નવા છોકરાઓ સાથે ભટકે છે !’ એક છોકરી થર્ડ ઈયર બી.સી.એ. માં અભ્યાસ કરતી હતી. ચાળીસ વર્ષની ઉંમરના પરીણીત રીક્ષાવાળા સાથે ભાગી ગઈ. રીક્ષાવાળો ઇ ચોપડી ભણેલો હતો અને શાળાની વીદ્યાધીનીઓની છેડતી કરવા માટે જેલમાં જઈ આવ્યો હતો. રીક્ષા ચલાવવી એ કંઈ પાપ નથી કે ખોઢું અથવા નીચું કામ નથી, પ્રત્યેક શ્રમનું કાર્ય પવીત્ર છે અને આદરને પાત્ર છે. પરન્તુ પ્રશ્ન માણસના ચારીઋનો છે. વળી, ઓગાણીસ વર્ષની ઉંમરે પરીણીત, બે બાળકોના પીતા સાથે ભાગી જવામાં કયું પરાકરું છે ? કઈ

ગૌરવની વાત છે ? ‘મારાં આ કૃત્યથી માતાપીતાની હાલત કેવી શ્રશે ?’ એ વીચાર આપણને કેમ ન આવે ?

ચારીઅંગ ગુમાવવાથી આપણું ભવીષ્ય અંધકારમય બને છે તે દર્શાવતો એક પ્રસંગ નોંધું છું, ફર્સ્ટ ક્લાસ ડિસ્ટીક્શન સાથે એમ. એસસી., બી. એડ. થયેલી એક યુવતી મારા ડીપાર્ટમેન્ટમાં અભ્યાસ કરતી હતી. વીધાર્થીઓ સાથે રખડવા ભટકવાની શોખીન. એ જ્યારે ક્લાસમાં ગેરહાજર હોય ત્યારે નીશીત વીધાર્થીઓ પણ ગેરહાજર હોય એવું વારંવાર મારા ધ્યાન પર આવેલું. ચોવીસ વર્ષની યુવતીને આપણે સલાહ તો આપી ન શકીએ. એમ. એડ. પત્યા પછી ના એક વર્ષ બાદ મારા મીત્ર અને નીવૃત આચાર્યનો ફેન આવ્યો.

‘અમે અમારા દીકરા માટે ગયા અઠવાડીયે એક છોકરી જોઈ. એમ. એસસી., એમ. એડ. થયેલી છે, તમને ઓળખે છે. ‘શાહસર પાસે મેં શીક્ષણ મેળવ્યું છે.’ એવું કહેતી હતી. આપણા પ્રકાશ (નામ બદલ્યું છે) માટે આ છોકરી કેવી ? અમને સૌને પસન્દ પડી છે.’ મેં દુઃખ સાથે મારી વીધાર્થીની વીરુદ્ધ અભીપ્રાય જાહેર કર્યો; ‘પ્રકાશને અંધકાર તરફ ધકેલવાની જરૂર નથી. છોકરી આપણા ધરમાં શોભે એવી નથી.’

વહાલી દીકરીઓ, આપણા ચારીઅંગ પર આપણા ઉજ્જવળ ભવીષ્યનો આધાર છે. માતાપીતાનાં હદયને આધાત લાગે એવું કોઈ કૃત્ય કરશો નહીં. પોતાને માટે પતી શોધવાની

ઉતાવળ કરશો નહીં. પુખ્તવયે બોયફેન્ડ બનાવો; પરંતુ લગ્ન પુર્વે આપણાં શરીરને ભોગવવાનો અધીકાર કોઈને પણ ન આપો. પરીવારમાંથી સંસ્કાર લઈને આવેલી છોકરીએ એના બોયફેન્ડને, પોતાના શરીરને અડપલાં કરવાની છુટ ન આપી હોય એવા અનેક કીસ્સાઓ મારી જાણમાં છે. શ્રી. ઉમેશ ભટ સમાજશાસ્કી અને લેખક છે. એમણે આ લેખમાળા અંગે પોતાનો પ્રતીભાવ આપતા જણાવ્યું, ‘આપે ખુબ સમયોચીત લાલબત્તી ધરવાનું શરૂ કર્યું છે. સાહેબ, મારું અનુમાન એવું છે કે ટીન-એજમાં લગ્નપુર્વે સેક્સ માણસી છોકરીઓની સંખ્યા પંદર ટકાથી પણ ઓછી હશે. બુરી સંગત છોકરીઓને ખોટી દીશામાં ધકેલે છે.’ પોતાની દીકરીઓની સલામતી ઝંખતાં અનેક માતાપીતાઓએ આ લેખમાળાને આવકારી છે. સંસ્કારની અડીખમ દીવાલ દીકરીઓને લગ્નપુર્વેના શરીર સમ્બન્ધથી બચાવવા સક્ષમ છે. કોઈ પણ ટીન-એજ દીકરી લંપટ છોકરાને શરીરનો ભોગવટો કરવાની છુટ આપે તે પુર્વે ત્રણ પ્રશ્નોના ઉત્તર મેળવી લેવાની જરૂર છે.

1. આ છોકરો પત્ની તરીકે મને સ્વીકારશે એની કોઈ ગોરન્ટી છે ? પંદરમાં વર્ષે મને ભોગવી લીધા પછી એ ભ્રમરવૃત્તી દાખવીને, બીજા વધુ સૌનંદર્યમય પુષ્પ તરફ ઉડી જાય તો મારે શું કરવાનું ?
2. મારી સાથેની મુલાકાત, મારા પ્રેમપત્રો, અમારી ફોન પર થતી વાતચીત, એ બધાની મદદથી એ ભવીષ્યમાં મને

‘બ્લેકમેલ’ કરે તો મારી શી હાલત થાય? પત્ની તરીકે બીજુ વધુ સારી છોકરીને શોધવાની એને છુટ છે; પરન્તુ હું બીજો વધુ સારો છોકરો શોધવા જઈશ તો એ મને ધાકદ્ધમકી આપીને અટકાવે, આખી જુન્ડગી મારું શોષણ કર્યા કરે એવું તો ન બને ?

3. જુન્ડગીનો આટલો મહત્ત્વનો નીર્ણય લેતાં પુરો હું માતાપીતાની સલાહ ન લઉં, એમની સાથે ચર્ચા ન કરું, એમનાથી આ બધી વાતો છુપાવું તે યોગ્ય છે ખરું?

સંસ્કાર બીજુ

જેઓ પરીવારજીવનની ગુણવત્તા ટકાવવામાં શક્તા ધરાવે છે એમણે શ્રોદુંક થોલીને કુટુંબની જીવનશૈલી તપાસી લેવી જોઈએ. દીકરો, દીકરી, પતી કે પત્ની કઈ દીશામાં જઈ રહ્યાં છે તે વીચારી લેવું જોઈએ. આત્મધાતક જીવનશૈલીના પરીણામો રોજરોજ અખભારોમાં વાંચવા મળે છે. શાણો માણસ એ છે, જે બીજાના અનુભવોમાંથી શીખે છે. આપણા પ્રીય પરીવારજનો કોઈ દુર્ઘટનાનો શીકાર બને ત્યાં સુધી ઉંઘતા રહેવાનું યોગ્ય નથી. જરા જાગીને જુઓ તો ખરા કે તમારી આજુબાજ શું બની રહ્યું છે !

...ડૉ. શશીકાંત શાહ

અનુકમણીકા

કોઈ પણ સંજોગોમાં આત્મહત્યા કરશો નહીં...

‘ટીન-એજમાં આપતીજનક સંજોગો ઉભા થાય ત્યારે છોકરીઓ ભયભીત બની જઈને આત્મહત્યા કરી લે છે. પ્રત્યેક સમસ્યા તેનો ઉકેલ લઈને આવે છે. કોઈ રાત્રી એવી નથી હોતી જેને પ્રભાત અને પ્રકાશની પ્રાપ્તી ન થવાની હોય. આપણે તકલીફમાં હોઈએ ત્યારે માતાપીતા, શીક્ષકો, સખી-સાહેલી કે કાઉન્સેલરની મદદ લઈ શકીએ છીએ. એકલાએકલા મુંઝવણ અનુભવવાની જરૂર નથી. માતાપીતાને દીકરી પર અનહંદ પ્રેમ હોય છે. તેઓ તમારી ગમે એટલી ગંભીર ભુલ હોય તો પણ તમને માફ કરી દેશે અને બચાવી દેશે. આપણે લંપટ છોકરાના છળકપટનો ભોગ બન્યા હોઈએ ત્યારે આપણે આત્મહત્યા શા માટે કરવાની ?

ભારત આત્મહત્યાઓની રાજ્યધાની છે અને દર વર્ષે અંદાજે બે લાખ સાઠ હજાર માણસો અહીં આત્મહત્યા કરે છે. વીશ્વ આરોગ્ય સંસ્થા (W.H.O.)ના અહેવાલ અનુસાર 2012માં વીશ્વના આઠ લાખ માણસોએ આત્મહત્યા કરી હતી. છેલ્લા આંકડાઓ દર્શાવે છે કે ભારતમાં 15 થી 29 વર્ષની વય જુથમાં દર એક લાખે

35.5 યુવાન યુવતીઓ આત્મહત્યા કરે છે. આપણને જન્મદીને ફેન્ડ તરફથી ગીફ્ટ મળો અને એ ગીફ્ટ રેપર ખોલ્યા વગર આપણે કચરાપેટીમાં ફેકી દીધી હોય એવું કદી બન્યું છે ? તો પછી, ભગવાને આપણને જીન્ડગીરુપી કીમતી લેટ આપેલી છે. પંદર સોળ વર્ષની ઉમ્મરે આત્મહત્યા કરવાનો અર્થું એ થયો કે ઈશ્વરે આપેલી કીમતી લેટને આપણે રેપર ખોલ્યા વગર કચરાપેટીમાં ફેકી દીધી ! હજુ આપણે જીન્ડગીને જોઈ નથી, માણ્ણી નથી અને આત્મહત્યાનો માર્ગ પકડી લેવાનો ? તેરાં-ચૌદ વર્ષની ઉમ્મરથી માંડીને વીસ વર્ષની વય સુધીમાં જો કોઈ આત્મહત્યા કરે તો એ માટેનાં કારણો આ પ્રમાણેના હોઈ શકે :

- (1) બોયફેન્ડ દ્વારા બ્લેકમેલીંગ થતું હોય અને શારીરીક શોષણનો લોગ બનવું પડતું હોય, આપણા પ્રેમ(?)ના પુરાવાઓ સમાજમાં ફરતા કરી દેવાની ધમકીઓ મળતી હોય.
- (2) ટીન-એજમાં બોયફેન્ડ સાથેના શરીર સમ્બન્ધને કારણે 'કુંવારી માતા' બનવાના સંજોગો ઉભા થાય અને છોકરો પત્ની તરીકે સ્વીકારવાનો ઈન્જાર કરે.
- (3) બોયફેન્ડ શરીરને ભોગવ્યા પછી બેવફાઈ કરીને સમ્બન્ધ તોડી નાંએ અને બીજી, ત્રીજી છોકરીઓ સાથે સમ્બન્ધ

બાંધી બેસો ત્યારે ભયંકર આધાત લાગે જે છેવટે આત્મહત્યામાં પરીણામે.

- (4) કફોડી સ્થીતીમાં મુકાયા પછી એવા વીચારો આવે છે કે હવે માતાપીતાને કઈ રીતે મોં બતાવવું, સમાજમાં કેટલી બધી પ્રતીષ્ઠા જશે ! લોકો વાતો કરશે, નીના ટીકા કરશે અને પરીવારજનોને નીચું જોવાના દીવસો આવશે. આ બધા સંજોગોમાં આત્મહત્યા જ એક માત્ર ઉપાય છે. દેખવું નહીં અને દાઅવુંયે નહીં !
- (5) અસાધ્ય રોગ હોય, માતા-પીતા મૃત્યુ પામ્યાં હોય અને પરીવારજનો ભયંકર માનસીક ત્રાસ આપતા હોય, પરીક્ષામાં નાપાસ થવાનો ડર હોય, નીકટના સ્વજન શારીરીક શોષણ કરતા હોય એવા સંજોગોમાં પણ આત્મહત્યાનો વીકલ્પ પસંદ કરવાની લાલચ જાગે છે. આપણે ગમે તેટલી મોટી મુશ્કેલીમાં આવી પડ્યા હોઈએ તો પણ; આપણાં માતા-પીતાને ખાતર કદી આત્મહત્યાનો વીચાર ન કરશો. સૌથી ઉત્તમ વાત તો એ છે કે ભવીષ્યમાં આત્મહત્યા કરવી પડે એવું કોઈ કામ આપણે ન કરીએ. ખરાબ, વ્યસની અને ચારીઅચ્છીન મીત્રોથી દુર રહીએ. મીત્રોના અનૈતીક દાબદબાધાને કદી વશ ન થઈએ. બોયફેન્ડ કહેશે : ‘તું મને ખરેખર પ્રેમ કરતી હોય તો બસ એક વાર, માત્ર એક વાર શરીર

સમ્બન્ધનો આનંદ મેળવવા હે...' આ એક પ્રકારનું ઇમોશનલ બ્લેકમેલિંગ છે. જો તમે આવી માગણીને વશ થશો તો એક દીવસ જરૂર આત્મહત્યા સુધી જરૂર પહોંચી જશો. બોયફેન્ડને સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કહીએ : 'હું સંસ્કારી પરીવારની દીકરી છું, મારું શરીર કોઈ લંપટ છોકરાની વાસના સંતોષવા માટે નથી. તારે સમ્બન્ધ રાખવો હોય તો રાખ, નહીં તો ચાલવા માંડ !' આ બધી કાળજી લીધા પછી કોઈ નબળાઈની ક્ષાણોમાં, ઘડી-બે ઘડીનું શરીર સુખ પામવા ખોદું પગલું ભરાઈ જાય અને તેનું પરીણામ ભોગવવાની નોભત આવે તો પણ કદી આત્મહત્યાનો વીચાર ન કરવો. વહાલી દીકરીઓ, આપણે આત્મહત્યા કરવાથી સમસ્યાઓથી મુક્ત થઈ જઈએ છીએ તે વાત સાચી; પરન્તુ તમારી આત્મહત્યાથી ઉભાં થતાં આ પ્રકારનાં પરીણામોનો વીચાર કર્યો છે ?

- (6) દીકરીને ગુમાવવાથી માતા-પીતા તથા વહાલી દીદીને ગુમાવવાથી રક્ષાબંધને રાખડી બંધાવતો ભાઈ કેટલો દુઃખી થશે તે વીચાર્યું ? એમને તો કોઈ પણ પ્રકારના વાંકગુના વગર જ આજીવન દુઃખની સજા ફટકારાઈ ગઈ ને ?
- (7) તમારી વીદાયથી લંપટ બોયફેન્ડ મુક્તીનો આનંદ માણશે અને નીરાન્તે બીજુ, ત્રીજુ, ચોશી છોકરીને

આત્મહત્યા તરફ દોરી જવાનો કારસો રચશે. ખરેખર તો,
આત્મહત્યા કરવાને બદલે પેલા હવસખોર શેતાનને
જેલના સળીયા પાછળ ધકેલવા માટેની હીમત તમારે
કેળવવી જોઈએ.

- (8) તમારી આત્મહત્યાથી પરીવારની પૃતીજા જોખમાશે અને
લોકોને નક્કામી વાતો ચગાવવાની તક મળશે.
આત્મહત્યા કરવાને બદલે હીમતપુર્વક જીવન જીવવા
માટે પોતાને તૈયાર કરો.
- (9) આત્મહત્યા કરવી એ એક રીતે પોતાની ભુલ કબુલ કરવા
જેવું છે. ‘મેં ખુબ ગંભીર ભુલ કરી છે અને તેની સજા
સ્વરૂપે હું આત્મહત્યા કરીને મારી જીંદગીનો અન્ત લાવું
છું’ એવો એકરાર કરવાનું યોગ્ય છે ? કોઈએ તમારી સાથે
દગ્ધો કર્યો, વીશ્વાસધાત કર્યો, તમારી માસુમીયતનો અને
અપરીપક્વતાનો ગેરલાભ ઉઠાવ્યો. તો એવું કરનારને
કોઈ સજા નહીં ? જેમને સજા થવી જોઈએ એ ગુનેગાર
તમારી પાછળ મોજમજા કરશે, બીજી છોકરીઓની
જીંદગી બરબાદ કરશે અને તમને સીધો મૃત્યુંડ ?
પોતાની જાત પર આવો જુલ્મ શા માટે ?
- (10) જીંદગી અને આ વીશ્વ અત્યન્ત ખુબસુરત છે. તમારું
વીશાળ સખીમંડળ છે. અનેક સ્વજનો છે. તમારા પ્રત્યે
અનહં પ્રેમ અને આદર ધરાવતા ગુરુજનો છે. એ સૌને

છોડીને ચાલ્યા જવાનું ? અચાનક, ચુપચાપ ચાલ્યા જવાનું ? તમારી મુંજવણ અંગે એમને વાત કરો. તેઓ તમને જરૂર બચાવી લેશે. એમને એક તક આપો.

આ ગ્રીષ્મશીભીર પુરો થવાની તૈયારીમાં છે. આવતા સપ્તાહે આપણે છુટા પડીએ તે પુર્વે તમારે અમને ‘ગુરુદક્ષીણા’ આપવાની રહેશે. શું આપણો ‘ગુરુદક્ષીણા’માં? **તમે નીચેના ત્રણ સંકલ્પો સ્વીકારીને અહીંથી મંગલપ્રસ્થાન કરો એ જ અમારી ગુરુદક્ષીણા !**

[1] સગીર વચે શક્ય હોય ત્યાં સુધી બોયફેન્ડ બનાવવાની પળોજણથી બચીશ.

[2] પુખ્ત વચે બોયફેન્ડ બનાવીશ તોચે મારા શરીરને ભોગવવાની છુટ હું તેને કદી નહીં આપું.

[3] જીન્ડગીમાં કદી જાણે-અજાણે ગંભીર ભુલ થઈ જાય તો પણ; હું કદી આત્મહત્યા કરીશ નહીં. આત્મહત્યા કરવી એ પાપ છે અને ઈશ્વરનો તથા માતાપીતાનો દ્રોહ છે એ વાત હું બરાબર સમજું છું.

સંસ્કાર બીજુ

જે વ્યથાને અડકે નહીં,

એ કલા અધુરી છે;
જે કલમથી ટપકે નહીં,
એ વ્યથા અધુરી છે.

(સૌજન્ય : ‘અમીઝરણાં’)

અનુકમણીકા

ઠીન-એજ દીકરીને ખુલ્લો પત્ર

વહાલી દીકરી.....

ગઈકાલે તારાં માતા-પીતા મને મળવા આવ્યાં ત્યારે ખુબ દુઃખી હતાં અને રડતાં હતાં. ‘અમારી સોળ વર્ષની દીકરી છુટાછેડા લીધેલા આડત્રીસ વર્ષના ચુવાન સાથે લઘુ કરવા ઈંછે છે’ એટલું બોલતા તેઓ થાકી ગયાં, હાંકી ગયાં. તું અત્યારે અગ્રિયારમાં ધોરણમાં ભણે છે. તારી પસન્દગીનો પતી સાઈકલ, સ્કુટરમાં હવા ભરી આપવાનું કામ કરે છે ! તે બે સન્તાનનો પીતા છે અને તેણે પણીને ઘરમાંથી હાંકી કાઢી છે. છુટાછેડા આપ્યા હોવાની વાત તદ્દન ખોટી છે અને તને છેતરવા માટેની છે. પણીને ખરાં-ખોટાં કારણો આગળ ધરી હાંકી કાઢનાર વીરપુરુષો ત્યાર પછી ખુબસુરત છોકરી કે ચુવતીને જોઈને દોડતા રહે છે. એવા એક પશુની અડકેટમાં તું આવી ગઈ છે અને હવે તારું બચવાનું મુશ્કેલ છે. આ આડત્રીસ વર્ષના લંપટ પુરુષે તારા જેવી ચાર માસુમ છોકરીને લઘુનો વાયદો આપીને પોતાની વાસનાનો શીકાર બનાવી હતી જે અંગે પોતીસ ફરીયાદ પણ નોંધાયેલી છે.

જો પખ્યા-મમ્મી તને પસન્દગીના પુરુષ સાથે લઘુ કરવાની છુટ ન આપે તો તેં આત્મહત્યા કરવાની ધમકી આપી છે. તારા પખ્યા તારું અંધકારમય ભવીષ્ય જોઈને એટલા દુઃખી હતા

કે એમનાથી બોલાઈ ગયું; ‘મારી દીકરી નર્કોગારમાં સડે તેના કરતાં આત્મહત્યા કરી લે તે વધારે સાંકું છે.’ તારા પપ્પા મારા પરમ મીત્ર છે. આઠ મહીના પર એમણે તને મોબાઇલ ફોન અપાવ્યો ત્યારે મેં તીવ્ર નારાજગી જાહેર કરેલી. ત્યાર પછી તો તારી જીદ આગળ ઝુકી જઈને એમણે તને દ્રીયકી વાહન-સ્કુટી પણ અપાવી દીધું. નાદાન, અબુધ બાળકોને આ બે ઉપકરણો આપી દેવામાં આવે અને એમને તેના વીવેકપુર્ણ ઉપયોગની તાલીમ આપવામાં ન આવે તો એમના સર્વનાશની દીશા નિશ્ચીત શર્દી જાય. તારા કિસ્સામાં પણ એવું જ બન્યું છે.

તું ખુબ દેખાવડી છે એટલે તારી સામે ઘણાં જોખમો છે એવું મેં તને કહેલું અને તારાં પપ્પા-મમ્મીને પણ ચેતવણીના સુરમાં આ વાત કરેલી. પરન્તુ છેવટે જે થવાનું હતું તે જ થયું. સૌનંદર્ય, સ્કુટી અને મોબાઇલ ફોનનો ત્રીવેણી સંગમ તને સર્વનાશની દીશામાં દોરી ગયો. દીકરી, મેં એ લંપટ પુરુષનો કેસ સ્ટડી કરી લીધો છે. તે દાડુડીઓ છે, બદમીજાજ છે, હીંસક મારામારીઓમાં સંડોવાયેલો છે. અપરાધી માનસ ધરાવતા એ પ્રૌઢ યુવાને તારા પીતાને પણ ધમકી મોકલાવી છે. તારા પીતાજીએ મને ચાર માસ પુર્વે માહીતી આપેલી કે તે તારો ચહેરો બુકાનીથી ઢાંકવાનું શરૂ કર્યું છે. માત્ર બે આંખો જ ખુલ્લી રહે એ રીતે કુશળતાપુર્વક બુકાની બાંધતા તું ક્યાંથી શીખી? પીતાજી સાથે ઝડપો થયો ત્યારે તે આજુબાજુના પાડોશીઓ સાંભળે તે રીતે

ગુસ્સાથી તારા પીતાજીને કહ્યું હતું, ‘હું મારો ચહેરો છુપાવવા બુકાની બાંધુ છું અને રોજ મારા ‘યાર’ને મળવા જાઉં છું. બોલો, તમે શું કરી લેવાના ?’ બેટા, ‘એક લાચાર બાપ તને શું કરી શકે ?’ તારા પીતાનો આ જવાબ હતો. એમણે તને ઉછેરીને મોટી કરી, પૈસા ખર્ચિને ભણાવી, એમના તારા પર અગણીત ઉપકારો છે અને તું એમને ઉંચા અવાજે ધમકાવે ? ક્યાં ગયા તારા સંસ્કાર ? ક્યાં ગઈ તારી માનવતા ? એક વાર તેં તારી મગ્મીને મારવા માટે હાથ ઉંચો કરીને પુછેલું, ‘મારી મંજુરી વગર તું મારા રુમમાં પ્રવેશી જ શા માટે ?’ બીજુ એક વખત તારા મોબાઇલ ફોનની રીજના વાગી અને તું ટોઇલેટમાં હતી એટલે તારા પખાએ મોબાઇલ ફોન હાથમાં લીધો. એ જ સમયે ટોઇલેટમાંથી બહાર ઢોડી આવીને તેં સીંહગંગના કરેલી, ‘મારા ફોનને હાથ લગાડવાની તમે હીમત કેમ કરી ? ખબરદાર, મારા ફોનને હાથ લગાડ્યો છે તો !’ સ્કીન પર ‘કૃતી’ નામ ઝબકતું હતું એટલે તારા ગરીબડા બાપે તને સામેથી ફોન આપીને કહ્યું હતું, ‘લે બેટા, તારી ફેન્ડ કૃતીનો ફોન છે !’ એ ગમાર માણસને ક્યાં ખબર હતી કે સ્માર્ટ દીકરીએ લંપટ પ્રેમીનો ફોન કૃતીના નામથી સેવ કર્યો હતો ! જે પખા-મગ્મી તને અનહં પ્રેમ કરતાં હતાં, જે પખા-મગ્મીને તારા માટે અનહં ગૌરવ હતું; તે માતા-પીતાને છેતરવામાં, એમનું અપમાન કરવામાં, એમની સામાજિક પ્રતીષ્ઠાને હાની પહોંચાડવામાં તે કોઈ કસર ન છોડી. તારા પખાએ રડતાંરડતાં મને કહેલું, ‘મારા હજારો રૂપીયા એ છોકરીએ લબાડ પુરુષ પાછળ ખર્ચી નાંખ્યા. એ લંપટ

માણસ મારી દીકરીને ફેરવતો, તેની સાથે છેડધાડ કરતો અને તેની પાસે રૂપીયા પડાવતો.' દીકરી, **મારા તને કેટલાક પ્રશ્નો છે :** તું આધુનિક યુગની બોલ અને બ્યુટીકુલ છોકરી છે તો પછી આડત્રીસ વર્ષના આધીએ વયના પ્રેમીને મળવા જતી વખતે તારો ચહેરો શા માટે છુપાવે છે ? જોઈને ત્યાં ધાડ પાડવા જતી હોય એ રીતે બુકાની બાંધીને પ્રેમીને મળવા માટે જવાનું ? તારો પ્રેમી આડત્રીસ વર્ષનો છે, ગરીબ છે, અભણ છે તેનો વાંધો નથી; પરન્તુ દાડુડીયો છે, હીંસક વૃત્તીનો છે, બદચલન છે એ વાતનો તને ભય નથી લાગતો ? તારા પીતા કહેતા હતા કે તું એ લંપટ, હવસખોર માણસને તાડું શરીર સોંપવા સુધી પહોંચી ગઈ છે. તો પલ્નીને મારીને હાંકી કાઢનાર પુરુષને સોળમા વર્ષે તાડું શરીર સોંપી દેતાં તને અરેરાટી ન થઈ ? પાપ કરી રહી હોવાનો ડંખ પણ તે ન અનુભવ્યો ? તારી સાથે એ પુરુષ લઝ કરે તો તારી કેવી હાલત થશે તેનો તને વીચાર ન આવ્યો ? કુદરતે છોકરીઓને અને મહીલાઓને છંઠી ઈન્જીય આપેલી છે. લંપટ, વાસનામાં અંધ બનેલા પુરુષને જોઈને તે સમજુ જાય છે કે મારે આ બદમાશથી દુર રહેવાની જરૂર છે, બચવાની જરૂર છે. તું લખી રાખ દીકરી, કે આ હેવાન તારી સાથે લઝ નહીં કરે અને લઝ કરશે તો તાડું શરીર વેચીને રૂપીયા બનાવશે. તેં આ દુનીયા જોઈ નથી; એટલે તું મોહમાં અંજાઈને સર્વનાશ તરફ ધકેલાવા તૈયાર થઈ છે. જેઓ ભગવાનના સ્થાને છે એવા માતા-પીતાને દુઃખી કરવાનો, છિતરવાનો, અપમાનીત કરવાનો, તારો અપરાધ અક્ષમ્ય છે અને

પ્રભુ તને એ ગુના માટે કદી માફ નહીં કરે. કમનસીબે તારી સાહેલીઓએ તને સંયમમાં રહેવાનું સમજાવવાને બદલે, તને સદ્ માર્ગ ચાલવાની સલાહ આપવાને બદલે, તને બહેકાવવાનું અને બુરાં કામોમાં મદદરૂપ બનવાનું પસન્દ કર્યું એ બુકાનીધારી કન્યાઓ પાસે પણ સંસ્કાર નથી તેનું આ પરીણામ છે.

બેટી, પાછા ફરવામાં ખુબ મોડું થઈ ગયું છે, છતાં જો તું સર્વનાશના માર્ગથી પાછી વળશે તો તને બચાવવાનો કોઈને કોઈ માર્ગ જડી આવશે. તું તારા પોતાના હીતનો વીચાર કરજે. આધુનિકતાના અંચળા હેઠળ તને દાડુ પીવડાવનારા ઘણા મળશે; પરન્તુ તું જ્યારે તારાં કર્મોનું ફળ ભોગવતી હશે ત્યારે તારી મદદે કોઈ નહીં આવે. હું જોઈ શકું છું કે તારાથી ધરાઈ ગયેલો એ લંપટ પુરુષ, છ મહીના પછી કોઈ નવા શીકારની શોધમાં હશે. અગીયારમા-બારમા ધોરણમાં ભણતી માસુમ છોકરીની સાયકલમાં હવા પુરતી વખતે તેની સામે કામુક નજરે જોતાંજોતાં નીમન્નણા પાઠવતો હશે કે; ફસાવું છે મારી જાળમાં ? મારો છણો શીકાર બનીને સેક્સનો આનન્દ માણવો છે ?

વહાલી દીકરી, પ્રભુ હજુ પણ તને સદ્ગુરી આપે એવી મારી પ્રાર્થના છે અને તને મારા આશીર્વાદ પણ છે.

સંસ્કાર બીજું

સાધુ મમત કરે નહીં;
પ્રેમી શરત કરે નહીં;
શંકા ‘અમર’ જરા ન કર,
કુદરત ગલત કરે નહીં.

... અમર ...

અનુક્રમણીકા

09

હરીકૃષ્ણ કોમ્પ્યુનીટી સેન્ટર
હરીકૃષ્ણ એક્સપોર્ટ્સ પ્રા. લી.
સુરત – 395 004

વીના મુલ્યે ‘કાઉન્સેલિંગ’

સન્તાનોની ગમ્ભીર વર્તન–સમસ્યાઓથી ચીનીત છો? વીના
મુલ્યે ‘કાઉન્સેલિંગ’ માટે નીચે દર્શાવેલા તજ્જોમાંથી કોઈ એકને,
મુલાકાતનો સમય નક્કી કરીને, મળી શકો છો.

(1) ડૉ. શશીકાંત શાહ

(‘ગુજરાતમીત’ના કટાર લેખક)

(0261) 277 6011

+91 98252 33110

(2) પ્રી. માયાબહેન દેસાઈ

(0261) 265 0138

+91 98795 63081

(3) ડૉ. રુમાબહેન અંજારીયા

+91 98251 12948

+91 94264 83311

(4) પ્રી. શીલાબહેન ફરસોલે

+91 93749 87282

(5) ડૉ. રેખાબહેન ભટ્ટ

0261-273 2939

+91 92268 60203

(6) શ્રી. ઉમેશ ભટ્ટ

0261-225 5283

+91 98251 43964

અનુક્રમણીકા

ટાઈટલ પેજ : 02, 03 અને 04

હરીકુષ્ણ કોમ્પ્યુનીટી સેન્ટર
હરીકુષ્ણ એક્સપોર્ટ્સ પ્રા. લી.

જુની પીપલ્સ બેન્કની પાછળ, ગોટાલાવાડી, કતારગામ
રોડ,

સુરત – 395 004

સમ્પર્ક સુત્ર : 0261 – 250 5500

‘હરીકુષ્ણ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ’ના સૌજન્યથી પ્રારંભાઈ રહેલા
‘હરીકુષ્ણ કોમ્પ્યુનીટી સેન્ટર’માં શીક્ષણ અને સંસ્કાર આપવા
માટેના તાલીમશીલીરો વીના મુલ્યે ચાલનાર છે. પ્રત્યેક માણસ
સારો, મુલ્યનીઝ અને પ્રેમાળ માનવી બને એ દીશામાં કોમ્પ્યુનીટી
સેન્ટર અનેકવીધ પ્રવૃત્તીઓ ઉપાડશે.

નીચે પ્રમાણેના તાલીમશીલીરોમાં આપના પરીવારના
સભ્યો ઉમ્મર અને જરૂરીયાત અનુસાર ભાગ લે એવી અમારી
વીનન્તી છે.

(1) ‘ટીન-એજ’ દીકરીઓ માટે સંસ્કારશીખીર :

આ શીખીર ચાર કલાકનો રહેશે. આ શીખીરમાં બારથી ઓગાણીસ વર્ષની દીકરીઓને નીચેના વીજથો પર તાલીમ અપાશે :

- બદમાશ છોકરાઓને શી રીતે ઓળખશો ? એમનાથી શી રીતે બચશો ?
- સારા મીત્રો કઈ રીતે બનાવશો ?
- મોબાઇલ ફોનનો ઉપયોગ શી રીતે કરશો ?
- જીવનમાં માતા-પીતાનું મહત્વ શું છે ?
- અભ્યાસમાં શ્રેષ્ઠ પરીણામ શી રીતે મેળવશો ?

(2) યુવાન-યુવતીઓ માટે મુલ્યલક્ષી વ્યક્તિત્વ-વીકાસ માટેનો કોર્સ :

આ કોર્સ બાર સપ્તાહનો રહેશે અને દર રવીવારે સવારે 10:00થી 11:00 ચાલશે. (કુલ બાર કલાકનો કોર્સ) આ કોર્સમાં નીચેના વીજથો પર તાલીમ અપાશે.

- આનંદમય વ્યક્તિત્વ કેવું હોય ?
- ટાઇમ મેનેજમેન્ટ
- ટેલેન્ટ મેનેજમેન્ટ
- સ્વસ્થ માનવીય સમ્બંધો
- પ્રત્યાયન કૌશલ્યો
- લક્ષ્યનીર્ધારણ શી રીતે કરશો ?

- એસડબલ્યુઓટી (SWOT) એનાલીસીસ
- જીવનમાં નૈતીકમુલ્યોનું સ્થાન
- સાત્ત્વીક જીવનનો અર્થ અને મર્મ
- ચીન્તામુક્ત રહેવાના ઉપાયો
- સમાજલક્ષી સેવા પ્રવૃત્તીઓ
- પરીવારજીવનની ગુણવત્તા શી રીતે ટકાવશો ?

(3) અસરકારક વક્તા બનો :

પદ્ધતીક સ્પીકિંગની તાલીમ આપતો આ કોર્સ દસ કલાકનો રહેશે. પ્રત્યેક શનીવારે સાંજે 6:00 થી 7:00 આવવાનું રહેશે.

(4) માતા-પીતાઓ માટે વાલી સમેલન :

દર મહીને એકવાર ત્રણ કલાકનો તાલીમશીબીર યોજાશે જેમાં બાળકો સાથે કઈ રીતે વર્તવું તેની તાલીમ વડીલોને અપાશે.

(5) વરીઝ નાગરીકોની જ્ઞાનસભા :

પંચાવન વર્ષની વય વટાવી ચુકેલા નાગરીકો માટે દર મહીનાના બીજા અને ચોથા શનીવારે સાંજે 4:00 થી 6:00 જ્ઞાનસભાનું આયોજન થશે. આ સભામાં શહેરના વીજાન વક્તાનું પ્રવચન ગોઠવાશે અને પ્રશ્નોત્તર બેઠકમાં

વરીજ નાગરીકોને પોતાના વીચારો રજુ કરવાની તક મળશે.

(6) સમસ્યારૂપ બાળકો માટે કાઉન્સેલીંગનો કાર્યક્રમ :

સુરત શહેરના જુદા જુદા વીસ્તારોમાં અમે કાઉન્સેલર્સની નીમણુક કરી છે. સમસ્યારૂપ બાળકોના વાતીઓ પોતાની નજીકના કાઉન્સેલરની એપોઇન્ટમેન્ટ મેળવીને બાળક સાથે વીના મુલ્યે કાઉન્સેલીંગ માટે જઈ શકશે. કાઉન્સેલરના નામ અને ફોન/સેલફોનની વીગત માટે આ લીંક પર ક્લિક કરશો.

ઉપરોક્ત તમામ કાર્યક્રમોમાં વીનામુલ્યે પ્રવેશ અપાશે. તાલીમ શીભીરમાં તાલીમાથીઓ માટે ચા/કોઝીની સગવડ પણ રાખી છે.

વધુ માહીતી માટે કૃપા કરીને કોમ્યુનિટી સેન્ટરના માનદ કોઓર્ડિનેટર ડૉ. અનીલ સીંધનો ફોન નંબર : 98254 19405 પર સંપર્ક સાધવા વીનન્તી છે. હરીકુષ્ણ કોમ્યુનિટી સેન્ટરમાં માનદ સલાહકાર તરીકે ડૉ. શશીકાંત શાહ (શિક્ષણવીદ અને 'ગુજરાતમીત'ના કટારલેખક) સેવા આપી રહ્યા છે.

(7) વીધાર્થીઓ માટે અભ્યાસ કૌશલ્યો (સ્ટડી સ્કીલ્સ) વીકસાવવા શીભીર : આ શીભીરમાં શાળાઓમાં અભ્યાસ

કરતા વીદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ કઈ રીતે કરવો, શ્રેષ્ઠ
પરીણામ શી રીતે મેળવવું તેની ટેકનીક સમજાવવામાં
આવશે. શીબીર ત્રણ કલાકનો રહેશે.

અનુકમણીકા

M

અમારાં પ્રકાશનો

નવી દૃષ્ટી, નવા વીચાર, નવું ચીન્તન માણવા ઈચ્છતા
વાચક બીરાદરો માટે 'મણી મારુ પ્રકાશને' ઈ.બુક્સનું પ્રકાશન
કરવાનું કાર્ય ઉપાડી લીધું છે. અમારાં પ્રકાશનો માત્ર સદ્દ
વીચારોના પ્રસાર માટે વાચકોને ઘણું ખરું નીઃશુલ્ક મળતાં રહે
તેવો અમારો પ્રયાસ રહેશે. અમે 4th October, 2015 સુધીમાં
નીચે મુજબની સાત ઈ.બુક્સનું પ્રકાશન કર્યું છે :

1. 'અભીવ્યક્તિ' બ્લોગ પર મુકાયેલા પ્રા. રમણ પાંડક
(વાચસ્પતી)ના 25 લેખોની 'અભીવ્યક્તિ'-ઈ.બુક - 01 (
પાનાં : 113; મુલ્ય : મફત)
2. 'અભીવ્યક્તિ' બ્લોગ પર મુકાયેલા શ્રી. દીનેશ પાંચાલના
25 લેખોની 'અભીવ્યક્તિ'-ઈ.બુક - 02 (પાનાં : 108 ;
મુલ્ય : મફત)

3. ‘અભીવ્યક્તિ’ બ્લોગ પર મુકાયેલા શ્રી. મુરજી ગડાના 25 લેખોની ‘અભીવ્યક્તિ’-ઈ.બુક – 03 (પાનાં : 127; મુલ્ય : મફત)
4. પ્રા. રમણ પાઠક (વાચસ્પતી)ના ચીન્તનાત્મક 37 લેખોની (ઈ.બુક) – ‘વીરેક-વલ્લભ’ (પાનાં : 190; મુલ્ય : મફત)
5. પ્રા. રમણ પાઠક (વાચસ્પતી)ના 18 વીષયો પર લખેલ ચીન્તનાત્મક લેખોમાંથી તારવી કાઢેલ 206 રેશનલ મુદ્દાઓનો ગ્રંથ (ઈ.બુક) – ‘વીરેકવીજ્ય’ (પાનાં : 131; મુલ્ય : મફત)
6. શિક્ષણવીદ ડૉ. શશીકાંત શાહની ઈ.બુક ‘આનંદની ઘોઝ’ (પાનાં : 53; મુલ્ય : મફત)
7. શિક્ષણવીદ ડૉ. શશીકાંત શાહની ઈ.બુક ‘ઈન-એજ’માં બોયફેન્ડથી સાવધાન’ (પાનાં : 51; મુલ્ય : મફત)

‘અભીવ્યક્તિ’ બ્લોગના મથાળે ‘અભીવ્યક્તિ-ઈ.બુક્સ’ વીભાગ <http://govindmaru.wordpress.com/e-books/> માં ઉપરોક્ત સાતેય ઈ.બુક્સ મુક્તી છે. સૌ વાચક બન્ધુઓને ત્યાંથી તે ડાઉનલોડ કરી લેવા વીનન્તી છે. ઘણા નવા શીખેલાઓને કે વયસ્કોને ઈ.બુક ડાઉનલોડના વીધીની ફાવટ

નથી; તેવા વાયકમીત્રો, મને govindmaru@yahoo.co.in પર,
પોતાનાં નામ-સરનામા સાથે મેલ લખશે તો સપ્રેમ ઈ.બુક્સ
મોકલવામાં આવશે.

મણી મારુ

●'ઈ.બુક' પ્રકાશક●

405, સરગમ એપાર્ટમેન્ટ,
કૃષી યુનીવર્સિટી સામે, નવસારી.
પોસ્ટ : એરૂ એ. સી. – 396 450
સેલફોન : 95 37 88 00 66

ઈ.મેઇલ : manimaru1712@gmail.com

અનુકમણીકા